

התאכזבתם?

רע"מ:
"היהודים"
מטמאים את
הר הבית

לשכת רה"מ:
"ליהודים אסור
להתפלל
בהר הבית"

**הזדרזו להתפקד!
המתפקדים עד סוף
אוגוסט יוכלו לבחור
ולהיבחר למרכז הליכוד
ולמוסדות התנועה,
וזו קריטי להשתלבות
במפלגת השלטון**

גם אנחנו. וזו רק ההתחלה.

נכה זה כשאין מצפן אידיאולוגי אמיתי.

אסור לנו לתת לזה לקרות שוב. אסור לנו לתת לפוליטיקאים להשתמש בקולות המחנה הלאומי ולהוביל את המדינה שמאלה. לכן הקמנו את פורום ציון וירושלים בליכוד. הצטרפו לפורום ציון וירושלים. התפקדו היום לליכוד וחזקו את הימין האידיאולוגי במפלגת השלטון. רק כך נבטיח שמחר, ימין שורשי ואמיתי יהיה שותף מלא בהנהגת המדינה.

מתפקדים לליכוד. מצטרפים לפורום ציון וירושלים. מחזירים את הליכוד והימין להנהגת המדינה.

מייסדי 'פורום ציון וירושלים' בליכוד

עו"ד אביחי בוראון, יו"ר הפורום | עו"ד דורון ניר צבי | אביטל לוז, חברת ועדת החוקה בליכוד | יוסף ברוס, מנכ"ל קדמת ירושלים | שמואל אשכנזי, פעיל חברתי | ד"ר איתם לוז, פיזיקאי | נהוראי חסידיים, מנכ"ל מים תקשורת | יוחנן רוזנצווייג, קבלן יום | אורי שאג, מנהל בחברת הר כביר | יוסף בן ברוך, מייסד ומנכ"ל ארגון לביא | מישאל נבט פרץ, ניהוד-פסיכולוג שיקומי | עו"ד משה אביטן | יניב פרץ, מנהל פיתוח חברת צ.כהן | נחום שורץ, תקליאי | אלעד זיו, אדריכל | עוזא הכהן, מנהל דפוס ישראל היום | מרדכי יודל, מנכ"ל נוקדים | אבי חמו, בנקאי | רונאל אלקיס, עו"ד | אייר כהנא, מנהל משק נחל עוז | אליאב ליבי, קבלן יום | עוזא ניאון | מאיר חוטה, יו"ר צעירי ציון וירושלים | חבי פאלה | ישי לוי מנכ"ל, תנועת מעייני הישועה

התפקדו עכשיו *8636 | חפשו בגוגל: 'פורום ציון וירושלים'

לא פותרים שמיטה שומרים שמיטה!

שמיטה היא מצווה.
קדושת שביעית זו זכות.

WAVE

עושים היום מנוי לאוצר הארץ
שמיטה לכתחילה.
ונהנים מפירות וירקות מהודרים
ממיטב החקלאות הישראלית.

הצטרפו היום לאוצר הארץ!

***9273**

**אוצר
הארץ**
שמיטה לכתחילה

בשלב מסוים, ראו פנה אל אחד מראשי האוסירים
שריה בידידות איתו, ואלו אמר: 'אמן ר'! איפה את
מתבאים את זה?'

שיחת חברים

עם מיני יוספי

לא בחוץ. חפש בכיס שלך!

גם ברעיון, אבל לא פחות מזה בזריזות הנפלאה. בכל אופן, אחרי ששמעתי את הסיפור בפעם הראשונה, חשבתי לעצמי איך אפשר לקבל ממנו השראה או רעיונות לעבודת ה'. אמנם מדובר בסיפור אמיתי שקרה במציאות, אבל גם סיפורים כאלה יכולים לשמש כמשל. כשיש סייעתא דשמיא, אז אפשר למצוא נמשל מתאים לכל פרטיו ודקדוקיו של הסיפור. והאמת היא, שגם אם קיבלנו מסר רק מהיבט מסוים של הסיפור, כדאי לנו לקבל אותו בברכה.

המסר שאני למדתי מהסיפור הזה, קשור ממש לחודש אלול. אתם יודעים שכל אחד מאתנו מחפש הרבה מאוד פעמים הדרכה או תוכנות שיעזרו לו לעשות שינוי בחיים. אדם מנסה לשמוע משהו חדש, או לגלות שיעור חדש, כדי להתחיל אלול שונה, ובעקבותיו שנה חדשה. הניסיון הרגיל שלנו הוא לחפש בחוץ, ולא לנסות לראות מה יש אצלנו בתוך הכיס, זאת עצת הגנבים - ובמקרה שלנו - היצר הרע.

המפתחות בפנים

הרעיון הזה דומה לסיפור של האוצר מתחת לגשר. יהודי שנסע למרחקים בעקבות חלום אל האוצר שמתחת לגשר, וכשהגיע לחפור שם, השומר הגוי גרם לו להבין שהאוצר נמצא בתנור שלו אצלו בבית. במידה מסוימת, היצר הרע, הכוח הרוחני שרוצה למנוע אותנו מלהשתמש בידע שנצרך לנו, מחביא מאיתנו את התוכנות שכבר נמצאות אצלנו, ויכולות להועיל לנו להשתנות לטובה. לכן, גם אם נחפש בכל מקום ביסודיות - לא נמצא. האוצר טמון אצלנו ממש, והעבודה היא לחשוף אותו, ולהתחיל להשתמש בו. כל אחד צריך לשאול את עצמו, האם הוא מסכים לחפש אצלו בכיס את מה שהוא כל כך צריך.

בשלב ראשון ננסה לחשוב מה אנחנו מחפשים בחוץ ומקווים כל הזמן לקבל אותו מאחרים, ומתוך כך ננסה לחשוב, שאולי כבר יש לנו את התוכנות שאנחנו צריכים. השלב הבא הוא, להסכים להשתמש באוצרות שמצאנו בתוכנו. בשפת החסידות, המהלך הזה נקרא הפיכת אורות 'מקיפים' לאורות 'פנימיים'. ה'מקיפים' הם רעיונות רוחניים מופשטים, שאנחנו יודעים אותם אבל לא חיים על פיהם בפועל. כאשר מתרגלים אותם, ומוצאים דרכים ליישם אותם למעשה, הם הופכים להיות 'פנימיים' - כלומר, חלק ממצויאות החיים בפועל.

כאשר יהודי מיישם את הרעיונות שכבר קיימים אצלו כדיעות, והופך אותם למנוע שמקדם אותו, הוא זוכה למתנות רבות ונפלאות, ועוד יגלה בעזרת ה' עוד ועוד מתנות בכיסו, מוכנות לשימוש. צריך להתחיל בעניין אחד שכבר קיים אצלך איפה שהוא, וליישם אותו. בהמשך יבוא עוד ועוד עניינים כאלה, עם תוספת מרובה של שפע מבורך.

אם ניצמד שוב למשל, אתם מוזמנים לבדוק מיד בכיס שלכם. כמו שלפעמים מחפשים את הפלאפון או משהו אחר, ודופקים על הכיסים קדימה ואחורה, אז כדאי לעשות תנועה דומה - רק בנפש - כלפי הרעיונות הרוחניים, שלהם אנחנו מייחלים.

שלום חברים! שיהיה לכם חודש אלול טוב ושמח! אשרינו שזכינו להגיע לפתחו של חודש אלול. מראש חודש והלאה מתחיל מהלך של ארבעים יום מיוחדים, עד מוצאי יום כיפור. אחרי חטא העגל, שבשטיו נשברו הלוחות הראשונים, עלה משה רבינו להר סיני כדי לקבל לוחות שניים. בימים הללו הקב"ה התפייס וקיבל ברצון את תשובתם של ישראל, ולכן אלו ימים מתאימים במיוחד לתיקון מערכות יחסים ולהתפייסות בין אדם לחברו. ארבעים היום הללו, שכוללים את כל אלול, ראש השנה ויום הכיפורים, הם גם הזמן הכי טוב לשינוי הרגלים לטובה.

ב'צעטיל קטן' של רבי אלימלך מליז'נסק הוא מדבר על כך שבאופן כללי, ארבעים יום זאת יחידת זמן שמחוללת שינוי. כל נושא שדורש שינוי הרגלים ועבודת המידות, אם מתמידים בו ארבעים יום - השינוי מתקבע כקניין בנפש. למרות שבכל תאריך אפשר להתחיל מסלול של ארבעים יום, ההזדמנות הטובה ביותר מתחילה בראש חודש אלול הבא עלינו לטובה. מן הסתם ראינו לא פעם המלצה על מעשה שנעשה במשך ארבעים יום כסגולה לעניין כזה או אחר שרוצים לשנות לטובה. המקור לכל הסגולות האלו, נובע מארבעים היום הללו של אלול ותשרי.

המחבוא האמיתי

המשיע החב"די, ר' מגדל פטרפס, סיפר פעם סיפור מעניין מהתקופה שבה היה כלוא בסיביר. האסירים באותו מקום מאוד אהבו את משחק הקלפים, אלא שהוא היה איסור חמור על פי הכללים של מחנה האסירים. מפעם לפעם הייתה מגיעה הלשנה לצוות המחנה, והסוהרים היו באים לערוך חיפוש יסודי מאוד בחדרי האסירים. למרבה הפליאה, למרות החיפושים הקדחתניים, האסירים תמיד הצליחו להחביא את הקלפים, והסוהרים לא מצאו כלום.

ר' מגדל עצמו היה מאוד סקרן לדעת איך האסירים מצליחים לרמות את הסוהרים. למרות שמן הסתם ר' מגדל היה עסוק בשינון פרקי תניא בעל פה ולא במשחקי קלפים, בכל זאת עניין אותו איך חבריו למאסר מצליחים לרמות את הסוהרים. בשלב מסוים, הוא פנה אל אחד מראשי האסירים שהיה בידידות איתו, ושאל 'למען ה'! איפה אתם מחביאים את זה?'

האסיר הסכים לגלות לו את הסוד. הוא אמר שבזריזות ידיים מופלאה, הם מטמינים את הקלפים במקום הכי בטוח - בכיס של הסוהר עצמו. הסוהר מחפש בכל פינה בתא, אבל הוא לא מעלה בדעתו שהקלפים מוטמנים בכיס שלו. ברגע שהסוהר נכנס, האסירים השחילו את הקלפים לכיס שלו, ואחרי החיפוש היסודי, כשהוא עמד לצאת, עוד פעם בזריזות נפלאה האסירים שלפו את הקלפים בחזרה. קשה לדמיין איך פועלים בכזאת מהירות, אבל כך היה הסיפור.

כשסיפרתי את הסיפור הזה לילדים שלי, הם ממש התפעלו ואמרו: 'וואו! אצל הסוהר עצמו! איזה גאונות!' כמוכן שהגאונות היא

פארום א פלנה גא

ראש השנה ברמות שפירא

אפשרות לחדר אוכל פרטי

נוף הרים ואווירה מיוחדת

תפילות וניגונים בהובלת עמיקם והילדים

אירוח מלא ועשיר בכשרות מהדרין לאורך כל החג

לפרטים והרשמה:
072-3313306

הלימודים מתחילים באלול, ההרשמה עומדת להסתיים!

שנה ראשונה חנים לבוגרי צבא ושרות לאומי

סליחה, כבר נרשמתם?

הירשמו עכשיו כדי שבאלול גם אתם כבר תלמדו

- תואר ראשון**
- הנדסת אלקטרו-אופטיקה
 - הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
 - הנדסת תוכנה
 - הנדסת מערכות תקשורת
 - מדעי המחשב
 - הנדסת תעשייה וניהול
- תואר שני**
- כריית מידע DATA MINING Msc
 - פיסיקה/הנדסת אלקטרו-אופטיקה M.Sc.
 - סיעוד M.S.N.
- חשבונאות ומערכות מידע
- מנהל עסקים
 - סיעוד
 - ביו-אינפורמטיקה
 - רוקחות*

המכינה לאקדמיה

50 המרכז האקדמי לב

- מערך מלגות נרחב
- אחוז השמה גבוה
- מסלול בית-מדרש / מדרשה
- ימי לימוד מרוכזים
- מבחן תיל או פסיכומטרי

YouTube f www.jct.ac.il | *3239

קמפוס לב - רח' הוועד הלאומי 21, ירושלים | קמפוס טל - רח' בית הדפוס 7, ירושלים

אלול כמו צלילה

הרב אייל יעקובוביץ'

ראש ישיבת צפת

השפת אמת מביא רמז נפלא לחודש אלול. בפסוק "דעו כי ה' הוא האלוקים, הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו" שב"מזמור לתודה" מופיע קרי וכתוב. הכתיב הוא "הוא עשנו ולא אנחנו" והקרי הוא "לו אנחנו". תמיד כאשר יש בפסוקים קרי וכתוב הדבר רומז למשמעות גלויה ונסתרת באותה מילה.

אנחנו אומרים בפה - 'לו אנחנו' והכוונה - אנחנו בשביל ה', אבל במחשבה עולה לנו - 'לא אנחנו'. כלומר, נוכל לדעת שה' הוא אלקים ואנחנו בשבילו - רק אם נוריד את המרכזיות של עצמנו. "עד שאדם מתפלל על דברי תורה שיכנסו בתוך מעיו, יתפלל על אכילה ושתייה שלא יכנסו בתוך מעיו" (ילקוט שמעוני ואתחנן).

אומר השפת אמת: המילה "לו" והמילה "לא" יוצרות יחד את המילה "אלול". באלול אנחנו נכנסים פנימה, מחלישים רעשי רקע והופכים להיות בשביל ה', בשביל הגאולה, בשביל התורה וישראל. זו תשובה.

הייתי מדמה את חודש אלול לצלילה בים סוף עם שנורקל. בחוץ יש חברים, יש אוכל, יש זמן. אבל אני צולל לתוך השקט של המים. לנגד עיני מראות חדשים ומפעימים עוצרי נשימה ואני פשוט שוכח מכל מה שבחוץ, שוכח מהזמן.

השנה חודש אלול יוצא בחודש הלועזי 'אוגוסט'. אנשים נוסעים לחופש, הולכים לים ולפסטיבלים של החופש הגדול. אותי זה לא ממש מעניין. אני צולל לימים אחרים. ג' אלול עם הרב קוק, ח"י אלול עם הבעש"ט, סליחות, ראש השנה, חברים חדשים בישיבה, מתחילים מסכת חדשה, שוב לומדים אורות התשובה. התעוררות של "לו אנחנו" באוויר. והתחושות הן של מראה נשגב ומרתק. זה מחדש אותי ומשכיח ממני את מה שבחוץ. זה משהו שאני זוכר אותו במיוחד משיעור א' שלי בישיבה, ובכל שנה אני נזכר בו יחד עם שיעור א' חדש. ברוכים הבאים וצלילה נעימה - "אלול"...

בשבילי אלול הוא כמו משקפיים

הרב אלי שינפלד

לפני מספר שנים אמר לי חבר: "אם עד גיל ארבעים לא תצטרך להרכיב משקפיים לשיפור הראייה לרחוק, סביר להניח שתצטרך להרכיב משקפיים לראייה מקרוב. ככל שעוברות השנים, העיניים נחלשות, וגם מי שראה בעבר שש שש, יאלץ להשתמש במשקל עזר". הופתעתי מקביעתו הכמעט נחרצת. חשבתי לעצמי שלא מתאים לי משקפיים, שקרוב לוודאי ואאבד אותם, ובנוסף לזאת, מאוד יתכן ואראה איתם די שונה...

למרות חששותיי הוא צדק. עד לפני שלוש שנים לא היה לי צורך במשקפיים, לא לרחוק ולא לקרוב, ראיתי בהיר וברור. אך עם הזמן הראייה היטשטשה, האותיות הפכו ללא חדות, ומאמץ הקריאה מקרוב הכביד יותר ויותר. נגררתי לבדיקת עיניים, שתוצאותיה היו ברורות מראש - 'אתה צריך משקפיים לראייה קצרת טווח, ויפה שעה אחת קודם'. לאחר כשעה יצאתי מהחנות ומשקפיים מעטרות את פניי. חשתי באופן מידי כיצד האותיות הלא ברורות שבו לחדותן המוכרת, וכיצד בהתאמה הקריאה הפכה לחוויה נעימה בהרבה. נכון לעכשיו המשקפיים הפכו להיות חלק ממני, וכשהן לא ביד, הקריאה מתערבבת ונהיית קשה יותר. כיום למדתי לא רק לחיות עם משקפיים אלא להעריך אותן, ולעיתים אף לחבב.

וכמו משקפיים כך גם חודש אלול. לעיתים טרדות הזמן, השחיקה שבשגרה, והעומס היומיומי חוברים יחדיו ומטשטשים את אותם הדברים שעד לא מכבר היו חדים וברורים. הצבת יעדים רחוקים, והבטה לעבר יעדים גדולים, באים לעיתים על חשבון דברים קרובים, שעד לא מכבר מילאו את עולמנו. בו בזמן שעיסוק אינטנסיבי באתגרי השעה משכיח את החלומות הגדולים.

חודש אלול מדויק אותנו. מאיר את המחשכים שאורם כוסה בערפל. חודש אלול מחייב אותנו. לתאם כוונות, לנקות את האבק, ולחדש את הרצון הפנימי שעומעם ונחלש. חודש אלול מזכה אותנו להתבונן פנימה, להיזכר במה שהספקנו לשכוח ולהתחדש. וחודש אלול גם מזכך אותנו. בכוחו מתנקים הרגלים רעים, וגם הציניות שהפכה להיות נוכחת יותר בחיינו, מתפוגגת גם היא, בעטיו. זכינו וחודש אלול הוא חלק בלתי נפרד מחיינו. כדאי וראוי שנלמד לא רק 'לחיות' איתו, אלא גם להעריך את כוחו, ולנצל את עוצמתו. חודש טוב.

כמו בכי שהיה בפנים אצור

חנה שפיגל (טובניק)

כמו לקבל חיבוק אחרי פחד מתמשך כמו לחלוץ נעליים לאחר מסע מפרך כמו לשנות מים צוננים ביום חמסין כמו לבכות בכי שהיה אצור בפנים כמו להתקלח אחרי שמסיימים לרוץ כמו להדליק נרות שבת בסיומו של יום שישי לחץ

ככה זה אלול.

רחמים וחמלה אינסופיים נשפכים עלי, עוטפים אותי בחיבוק. שוטפים את זוהמת הלב, מגלים את כל הרצונות הטובים המסתתרים בין שכבות יומיום אפרוריות, מדכאות, שקריות.

הוא משחרר, האלול הזה, מאפשר לפסיכונטי להיות קלילות, נמרצות, מרוגשות.

מרווה בי צימאון ומעורר צמא לקרבה גדולה יותר, משמעותית יותר, כנה יותר.

אני בוכה בכי של תשישות מן השנה הזו, העמוסה כל כך, הקדחתנית.

לא הפסקתי לפעול בה, לא עצרתי לחשוב, לא נחתי לרגע מן הגשם, לא הנחתי לרוח ללטף פני היגעות, לא נשמתי אוויר צלול.

אז עכשיו אני בוכה את הריחוק ממך, שהשכיח שאתה טוב, ושקרוב אליך הכי מוגן וכיף. שהשכיח מה אני רוצה ומה נכון לי ומה כדאי.

בכי של התרפקות על רוח הידיעה כי אהובה אני, ורצויה, מקובלת וטובה.

איזה כיף שהגעתי, מאיר באור זך ורך, מלחש בנעימת סליחות את כל מילות הגעגוע, ההתרפקות, והסליחה. מאפשר לי להתאפס על עצמי, לפתוח דף חדש.

איפה
כולם?
?

אשתד & more

בכינר | תודה לאלפי המשפחות שחזרו הקיץ לנפוש, לנוח וליהנות מחוויה של חופשה במלון כינר

כינר גליל
אלון

04 - 6738822 | www.kinar.co.il | res@kinar.co.il

קרוב אליך < 7

אהרן רזאן

אלול הוא קצת כמו שדה תעופה, רעש בכניסה ושקט נייטרלי באולם. כבר יצאת מהארץ בה שהית, ועדיין אתה יושב ומחכה להמראה.

זה איש צועק, זה ילד בוכה

בראש חודש אלול אשתקד, נסעתי לקבר רחל עם אשתי. בעודנו מסיימים תפילת שחרית מחוץ למבנה, שמעתי מישהו צועק. התפלאתי והייתי אוזן, זה לא איש, זה ילד בוכה!

מה הוא צריך?

והנה הקול השתנה לקולה של אישה מייללת. ראיתי שאין איש זז ואין איש הולך לקראתה, כמעט שרצתי בין האנשים הרבים לעזרתה, עד שתפסתי עצמי... אהרן, הרי זה השופר של אלול! כיצד שכחתי שהיום א' אלול ותוקעים בשופר?! הרי לשם כך נסענו אפרת ואני לקבר רחל.

זה תפס אותי בהפתעה גמורה. לא הייתי מוכן.

הצטערתי שלא כיוונתי את לבי עוד קודם תחילת התקיעות. שלא עצמתי עיניי ונענעתי גופי כשם שראיתי אצל הצדיקים. יכול הייתי לכוון לבי על תשובה! על השנה שעברה ועל השנה העתידה! על חרטה ועל שינוי.

ורק עכשיו, כשאני כותב את השורות האלה, אני מבין:

לא רק שלא פספסתי כוונות, אדרבה, ספק אם אוכל לשחזר את שחוייתי באותה תקיעה! הלוואי ובראש השנה, יום הדין הגדול, עם כל ההכנות של אלול והסליחות, יישאר בי משהו מהראשוניות שהיתה בי בתקיעה הראשונה.

כיוונתי על אדם שצועק. על ילד בודד. לעזור לאישה מבכה. אף דמעות ירדו לי. היתה זו רחל אמנו שעשתה לי זאת. היא איננה בוכה, היא "מבכה", גורמת לך לבכות. שוכו בניס, שוכו.

חודש אלול הוא זמן של תנועה כפולה. מחד, אנחנו חוזרים על השנה שהיתה, על רגעים ורגשות, נזכרים בצמתים של בחירה ומעשים שנעשו. מאידך אנחנו מתכווננים לשנה שתבוא. אלול הוא קצת כמו שדה תעופה, רעש בכניסה ושקט נייטרלי באולם. כבר יצאת מהארץ בה שהית, ועדיין אתה יושב ומחכה להמראה.

אלול בפתח והארץ הקדוש מביא פסוק שהוא סוד כוונת אלול: "הנותן בים דרך". וכך מסביר רבי צבי מאיר זילברברג, פתחו את הלב: בכל מקום שעוברים בו, נוצר במשך הזמן שביל או דרך. בין אם זה בהר, במדבר או בחול. אך בים לא! אוניות מפליגות, דגים ולווייתנים שוחים, אך לא נסללת דרך. ה' מרמז על התשובה שלך, "הנותן בים דרך", אף אחד לא סלל עבורך את שביל התשובה! במסלול שלך אף אדם לא עבר מעולם.

כמובן שהתורה והצדיקים למדונו והדריכונו, ובורא עולם פותח שערי תשובה, אך אלול זה תמרור: עצור לפני הזמנים הגדולים-הנוראים, וזכור. יש פה נתיב של עבודת נפש שהוא רק שלך! קצת כמו ההיא ששאלת אותך לפני ההמראה: "ארזת לבר?"

בשבילי אלול זה כמו...

אלול זה ירח דבש

אסתר פיקרסקי

אפתח בגילוי נאות: נפגשנו, בעלי ואני, באלול, והשתדכנו בתשרי, כך שקל לי לדמיין את החודש הזה כחודש של התחלת קשר משמעותי ומלא שמחה.

בחודש אלול הקב"ה כביכול כמו בחור שיוצא לשידוכים, המלך בשדה מחזר אחרי כלתו. ובראש השנה אנחנו, עם ישראל, הכלה, עונים "כן" להצעת הנישואין בתקיעת שופר והמלכת ה' למלך על העולם. יום כיפור זה יום הנישואין ושבעת ימי סוכות הם שבע ברכות של עם ישראל עם הקב"ה.

מפורסם הסיפור על חתן שנכנס ליחידות לרבי לפני חתונתו. הרבי שאל אותו אודות ההכנות שלו. החתן סיפר לרבי על הדירה והרהיטים, ועל הביגוד שרכש לכבוד החתונה. ענה לו הרבי "התכוונתי יותר להכנות רוחניות...". אחריו נכנס חתן אחר (ויש שאומרים שזה היה הרב יואל כהן ע"ה), הרבי שאל אותו את אותה שאלה, והחתן סיפר לרבי על כל מאמרי החסידות שלמד לכבוד נישואיו. ענה לו הרבי "התכוונתי להכנות הגשמיות. האם קנית בגדים, ריהוט וכדומה?". אז חודש אלול זה חודש של הכנה לחתונה ברוחניות ובגשמיות. באלול אנחנו מנסים למצוא מחדש את האיזון הנכון בין הגוף והנשמה.

בשבילי אלול זה תקופת השידוכים, במהדורה מחודשת בתוך קשר שכבר נקשר. ולכן הרשו לי לערב את דימוי פגישות השידוכים עם דימוי של ירח דבש אמיתי, בו אנחנו מכוננים מחדש ברית שכרתנו מזמן.

זה הזמן להתייחד ולהתרכז עם הדברים היקרים ביותר, האהובים ביותר. זה הזמן לחזור לתקופה של מחשבות על העתיד, של דיבורים על רצונות וציפיות, של שיתוף חלומות ובדיקת התאמה זה מול זה.

וכמו בתקופת השידוכים, רצינות ושמחה מהולים ביחד. מחשבות רציניות לאן פניי מועדות, עם אווירה של קבלת עול. אני חוזרת למחשבות, החלטות וקבלות של אותה בחורה צעירה שהייתי, ומחדשת אותם מתוך שמחה. מעין "קיימו וקבלו" של פורים (פורים וכיפורים).

וככת ישראל, אני חוזרת לאלול של השנה שעברה, ומשחזרת ברצינות את ההחלטות והקבלות של השנה שעברה ובעדיניות מודה לה' על מה שהצלחתי לקיים ועל מה שעוד צריך תיקון. בעיקר מודה לה' על הקשר ועל ההשגחה הפרטית המדויקת עלי, לא רק כחתן לכלתו אלא גם כאב לבתו.

בחודש אלול אני מתמלאת באהבה ושמחה. אהבת השם ואהבת אישה לבעלה. אני מרגישה עטופה ושמחה שבחרו בי, ובוחרת לענות "כן" ו"ה' הוא האלוקים".

חודש דבש!

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ דרושות משפחות צעירות

< עם תודעת שליחות < כריזמה < בעלי יכולת אישית גבוהה
ידע תורני < ניסיון לדבר מול קהל ולב פתוח
< נדרשת מיזמנות של בעל תוקע. יתרון לחזנות וקריאה בתורה.

חושבים שאתם מתאימים?

סרקו את הבר קוד וענו על השאלון המצורף
או שלחו לנו מייל Roshashanamm@gmail.com

מחנה
משותף
להחבר מהבסיס

פזיקה

להיזכר במה?

אורי צוקר

ונסכו בו תחושת רעננות הפכו למעורבולת שלמה של צבעים מטושטשים. הנחישות שהייתה לו אל מול אתגרי הדרך, הוחלפה בתחושת תבוסה עמוקה ומרירה. והעיניים, העיניים הבורקות עם הניצוץ שבער בהן, עכשיו הן כבויות ועייפות.

שליחות? משימה? תחושת מחויבות? אולי פעם היו דברים כאלו, הוא באמת כבר לא זוכר.

הראש ריק, האפור של הדרך מתמוזג עם האפור שכפנים, לא נשאר כלום, אפילו לא זיכרון. הוא לא זוכר מהיכן הוא הגיע, גם לא לאן הוא הולך.

אפילו את עצמו הוא לא זוכר.

ובתוך כל האפור הזה עולה בקשה, לעצור, לחדול, להתייאש, רק לא להמשיך בכלום הזה. פשוט לעמוד כאן ולתת לזמן לבוא לקחת אותו, היום, מחר, בעוד עשרים שנה, ובלבד שלא להמשיך.

לפתע משב רוח רעננה מלטף את פניו, משהו מבפנים נסדק, מאפשר חשיבה מחדש. בליבו עולה קולו של המלך, מנחם, מרגיע, דוחף להיזכר.

להיזכר במה?

משהו מעורפל עולה לו, רסיסי זיכרונות. אולי שליחות? משימה שרק הוא יכול לבצע, אמונו הבלתי מסויג של המלך, האמון שלו בעצמו והביטחון שהוא יצליח.

הוא מתיישב על אבן, כובש את פניו בידי, רק לא לתת לרגע הזה לחמוק.

והן מגיעות. בהתחלה בטפטוף, אבל לאט לאט הזרם מתגבר עד שהדמעות שוטפות את פניו, רוחצות שכבות של אבק ואפרורית.

השליחות! איך הוא שכת אותה? להיכן נעלמה תחושת הדחיפות? איך הוא הרשה לעצמו לשכוח? הרי המלך בעצמו שלח אותו.

"סליחה, באמת סליחה, הרי לא רציתי לשכוח, רציתי לזכור. אבל הדרך ארוכה כל כך, ומלאה בכל כך הרבה מכשולים. נכון שפעם ידעתי שאצליח, אבל עכשיו כשאני מרגיש רחוק עד בלי די, ממך, מעצמי, זה נראה כמעט בלתי אפשרי. בבקשה תן לי כוח רק לא לשכוח שוב, להמשיך ללכת, להיות שליח טוב, לחזור לעבוד אותך באמת ובלב שלם. בבקשה אל תעזוב אותי לעולם".

ברוך הבא אלול.

בהתחלה? בהתחלה הכל היה אחרת.

השליחות החשובה, זו שבבילה היה שווה למסע הלא נגמר הזה. הרגע שבו הוא החליט, בהחלטה פתאומית, לצאת לדרך ויהי מה, העיקר ללכת על זה. המלך שמונה באוזניו את הסכנות הטמונות בדרך, אבל גם את ההזדמנויות שיש בה. היציאה משערי העיר חדרור מוטיבציה, מלא בתחושת מחויבות למשימה שלקח על עצמו.

מה הוא היה עושה בלי התחושה הזו בכל תלאות הדרך? מימין ומשמאל ניסו לעצור אותו, להניא אותו מלהמשיך. רק התחושה ההיא, זו שדחפה אותו לצאת, עמדה לו בכל מוראות הדרך, מעודדת, מנחמת, לא נכנעת.

אבל את זה הוא לא צפה אפילו בחלומות השחורים ביותר שלו, והיו לו כאלו. רק זיכרון עמום מזכיר לו שהמלך אמר משהו על זה, וכמה הוא לא האמין שלו זה יקרה.

עכשיו לא נשאר מזה כלום.

אולי שביבי זיכרון עוד נמצאים שם מאחורה, אפורים, מאובקים. הדרך שכל כך האירה בהתחלה התארכה והתארכה. הצעדים הקלים בהם הוא פסע בשבילים, נכון לכל שיידרש, נעלמו ואינם, את מקומם תפסו צעדים כבדים ולאיים. את הדרך הוא מכיר כבר בעל פה, והיא לא נגמרת. הנופים שהפעילו את ליבו

מִצְוַת הַיּוֹצֵיִם
מִצְוַת הַיּוֹצֵיִם
(מגיל 21 ונוטלה, עם ניסיון בהדרכה)
להעברת ימי פעילות וסמינריונים ברוח החסידות
בואו להיות חלק מהנבחרת שלנו!

ימי הכשרה וליווי אישי

הדרכה במדיסה ארצית

ללא התחייבות,
לפי הזמנות שלך

תגאו שכר טובים

לפרטים נוספים ולהרשמה:

maynotaich@gmail.com | 054-2559229

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מקום ראשון
באיכות השירות

מיחסי חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מיני בר כשר לשבת

לפרטים
והזמנות
*5018

SpiritBar
Touch

בר מים ספיריט בר שבת

מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

7ק-59 ₪ לחודש
36X חודשים (סה"כ 2,124 ₪)

מתאים לשימוש במים
חמים וקרים בשבת

מסך מגע

מנגנון בטיחות
למים הרותחים

מדיגה אוטומטית
לספל, בקבוק וסיר

שטיחון לייבוש
כוסות

לחצן הרתחה
מזבנה

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד- 30.8.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

המסע שלא תם

מסע המושבות שיזם הראי"ה קוק פעל לחיבור עולם התורה עם היישוב החדש ועודד שמירת מצוות מעשית כמו כשרות וטהרה < כחלק מאותה פעילות שיגר הרב קוק שליחים שהקימו בתים יהודיים, זרעו רוחניות בלב המושבות והיו אחראים על עריכת אלפי חופות כדת משה וישראל ועל הכשרות והיוו כתובת לכל עניין יהודי < הרב ברוך סליי, ראש מדרשת 'אוריה', צועד עם תלמידותיו בעקבות מסע המושבות, וחושף פרטים חדשים • לרגל ג' באלול

בניה זית

לבנות גשרים בין עולם התורה למושבות החדשות. הרבנים במסע המושבות

שלושה מסרים גדולים שהרב הטביע במהלך המסע הזה: דאגה עמוקה לשמירת מצוות של כל יהודי, חשיבות נקודת הקודש - כלומר, המשמעות העמוקה של רב מקומי, והמודעות להשפעה העצומה של עבודה בשדה החינוך.

לסיור המדובר יוצאת כל מדרשת 'אוריה' פעם בשלוש שנים, ובכל פעם במהלך הסיור מתגלים פרטים חדשים על הפעולות של הרב קוק בשלושת התחומים הללו:

"לפני כחמש עשרה שנה, בפעם הראשונה שיצאנו לסיור, גילינו ששנים רבות אחרי המסע, הרב הצליח לשלוח למושבות שני 'גרעינים תורניים', מספר הרב סליי, ומסביר: "כל גרעין תורני היה של אדם אחד בלבד - הרב שלח שני אברכים צעירים שיתפקדו כרבני יישובים. לרבנות בכפר תבור יצא הרב בן ציון לויץ, ולמושבה כינרת יצא משיבת 'אור תורה' בטבריה

מאה ותשע שנים חלפו. פרק זמן ארוך לכל הדעות. בדרך כלל, חשיבות של מאורעות כאלה ואחרים שוקעת במהלך ההיסטוריה, אבל יש מאורעות שהרושם שלהם דווקא הולך ומתגבר. דוגמה לאירוע כזה, הוא 'מסע המושבות' המפורסם שיזם והנהיג הראי"ה קוק זצ"ל, והוא ממשיך לעורר הדים גם בימינו.

"לא רבים מודעים לכך שהרב קוק לא הסתפק בנאומים מאחדים, אלא פעל במרץ באופן מעשי לשמירת מצוות ברמת הפרטים", אומר הרב ברוך סליי - ראש מדרשת 'אוריה' בגבעת שמואל. "בחדרה, למשל, הוא פעל להקמת מקווה כשר, למרות התנגדותו של ד"ר הלל יפה המפורסם, שטען שהמקווה מזיק לבריאות. במושבה מנחמיה, הרב דאג לממן שכר למבשלת שתבוא במיוחד מטבריה, כדי שיהיה אוכל כשר לתושבים, ובכמה מושבות הוא שלח אנשים, בסגנון בתי חבי"ד של ימינו, לקבוע מזוזות בבתים של התושבים".

גרעין תורני של איש אחד

כידוע, בשנת תרע"ג, יצא הרב קוק עם עוד קבוצת רבנים, ביניהם גם רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, למסע ארוך של ביקורים במושבות החדשות שהוקמו באותן שנים במרחבי הגליל: חדרה, זכרון יעקב, בת שלמה, שפיה, עתלית, חוות אהרנסון, המושבה מרחביה, כפר תבור, חוות סג'רה, בית-גן (כיום חלק מיבנאל), יבנאל, חוות פוריה, חוות כנרת, מושבת כנרת, דגניה, מלחמיה, טבריה, מצפה, מגדל, ראש פינה, משמר הירדן, יסוד המעלה, מטולה וצפת. מטרת המסע הייתה לפגוש מקרוב את המתישבים החלוצים, לפעול למען החייאת האופי היהודי של המושבות החדשות, ולבנות גשרים וקשרים ביניהן לבין עולם התורה של היישוב הישן.

מדרשת 'אוריה', שבראשה עומד הרב סליי, עוסקת בהכשרת מורות על פי רוח הרב קוק והחסידות. כחלק בלתי נפרד מתכנית ההכשרה להוראה, החליטו במדרשת 'אוריה', להוציא את התלמידות של המדרשה לסיור בעקבות מסע המושבות של הרב.

"שאבנו את הרעיון מבית הרב קוק, שמקיים סיורים לציבור הרחב בעקבות מסע המושבות", מסביר הרב סליי, "המטרה שלנו היא, שהבנות יספגו

מחפשת לחוות את שנות התיכון קצת אחרת?

מקומות
אחרונים
בהחלט!

חיבור
לאדמה

התחזקות
ביראת שמים

בגרות
מלאה

עשייה
משמעותית

אשתר & more

בואי להיות שותפה
במשימה חלוצית של הפרחת הנגב!

אולפנת רגבים בנגב

נפתחת אי"ה בכפר רתמים לשנת תשפ"ב

רגבים בנגב

אולפנה תורנית חקלאית מבית רוח הגולן

לפרטים ותיאום ביקור:

שירת 058-4785267 | misrad@uregavimbanegv.org.il

הרב שלום קורן. בתחילת הדרך לא ידענו על כך, אבל תוך כדי הסיוור התברר לנו שאחת התלמידות היא נכדה של הרב קורן זצ"ל, הרב של כינרת. בפעם האחרונה שיצאנו לסיוור, השתתפה בו נינה של הרב קורן. כך שהרגשנו עוד יותר חלק מהסיפור הגדול."

הרב שלנו ברפת

הרב סליי לא הסתפק במה שראה ושמע בסיוור, והמשיך לחפש פרטים על אודות שני הרבנים הללו. "כל יהודי מעל גיל שישים שפגשתי בכפר תבור, סיפר בעיניים בורקות על 'הרב שלנו' מתפעל הרב סליי, 'המנהלה של המוזיאון בכפר תבור דיברה כמה פעמים על 'הרב שלנו' - הרב בן ציון לוי, והסבירה שהמוזיאון עצמו שוכן במבנה שהיה בעבר הרפת הפרטית של הרב לוי. גם כיום יהודים מבוגרים אחרים זיכרו איתנו בהערצה על 'הרב' שלהם, שאמנם נפטר לפני שנים רבות, אבל בתודעה של

התושבים הוא עוד נחשב לדמות משמעותית. כולם סיפורו או על כך שהרב לוי הכין אותם לבר מצוה, או שהוא היה הרב שחיתן אותם. מכל האזור היו באים אנשים - חילוניים למהדרין - שעצרו לשעות ספורות את העבודה במשק, דופקים בדלת של הרב ומבקשים להתחתן. רוב החופות היו נערכות במרפסת של הבית שלו, ולאחר מכן הפועלים היו שבים לעבודתם.

"הרב לוי, שהתפרנס מחקלאות וממשק עצמאי שהקים, היה אחראי גם על הכשרות באזור" מוסיף הרב סליי לספר, "פעמיים בשבוע, במשך שעות ארוכות, היה מיטלטל באוטובוס המקרטעים של אותם ימים. הוא נדר ברחבי עמק יזרעאל, עובר בין המושבות ושוחט בעצמו עופות ובקר לכל דורש. אחד הזקנים סיפר לי על משפחה חילונית לגמרי, שהאמא הודיעה לילדיה - 'אם הרב נוסע יום שלם רק כדי שנאכל כשר, אז אנחנו אוכלים כשר!'"

סיפור נוסף שמעיד על ההערכה כלפי רב המושבה כפר תבור, שמע הרב סליי מהבת של הרב לוי: "היא סיפרה שבתור ילדה, בתקופת של הקרבות שקדמו לקום המדינה, יום אחד דפק אצלם בדלת יהודי לא מוכר. כשהראתה אותה איפה הרב נמצא, היא ענתה בפשטות שאביה הלך לרפת כדי לחלוב את הפרות. 'הרב חולב ברפת?' התפעל היהודי 'היה כדאי לבוא לכאן לראות את המושבה של הרב סליי. הוא הגיע למקום אחרי שבנו, שהיה לוחם בפלמ"ח, נהרג בקרב בית קשת. הוא בא לדבר עם הרב לוי בקשר לסדרי הקבורה, ולמרות הנסיבות העגומות התפעל מאוד מהרב."

בודדים במערכה

"צריך להבין שמינוי רבנים במושבות היה מעשה כמעט בלתי אפשרי" מסביר הרב סליי, "אמנם האנשים שנמנו על בני העלייה הראשונה היו ברובם המכריע דתיים, אבל החינוך היה בידיים אנוני-דתיות מובהקות. רוב המורים שהיו מאוגדים בגוף שנקרא 'מרכז המורים' - ולימים הסתדרות המורים - היו בעלי תפיסות כפרניות. בכל מקום שהגיע מסע הרבנים, ובראשם הרב קורן, המורים עשו ככל יכולתם לפגוע בהם. לצערנו, אפשר לראות בתמונות מהארכיונים איך הדור המייסד של המושבות היה דתי, ובודור הבא - כולם חילוניים.

"בזכרון יעקב, הרב קוק התחיל לדבר עם המתיישבים באידיש" מדגים הרב סליי. "פתאום התפרץ מנהל בית הספר בצעקות 'עברית! דבר עברית!' הרב לא נבהל מההתפרצות, ועבר לדבר עברית שוטפת שהכתה בתדהמה את המנהל. בהמשך הוא גם התנצל והתפייס עם הרבנים. גם בכפר תבור עצמו, כשהגיעה משלחת הרבנים, המורים של בית הספר פשוט

מסע בעקבות המסע. הרב ברוך סליי

הבריחו את הילדים מהמושבה! הם לא רצו שהילדים יכירו מושג כזה של רב.

"המבוגרים שהגיעו לקבל את פני הרבנים בכבוד, התלוננו על המורים שמחלנים את הילדים. אחת האימהות ממש בכתה לרב קוק, שיציל את הילדים שלהם מכפירה. אמנם המנהל של בית הספר בכפר תבור היה ירא שמים, אבל ממש מיררו לו את החיים. פעם אחת, כשהוא העז לקחת את ילדי המושבה לתפילה בציון של רבי מאיר בעל הנס, הוא מיד קיבל אימים מ'מרכז החינוך' שיפטר אותו. הרב לוי, שנשלח מאוחר יותר על ידי הרב קוק, יצא לגמרי לכפר ולשמחה הרוחנית, כדי להעניק לאזור שלם של יהדות."

חמישים שנה חיכתי לך

המסרים שהרב סליי מבקש להעביר למחנכים ולמחנכות של הדור הבא, ברורים מאוד: "יש לנו כאן הזדמנות ללמוד ממך הרב קוק זצ"ל ותלמידיו. התלמידות שלנו שנפגשות עם הסיפורים הללו, מקבלות דוגמה חיה לבניית בתים יהודיים חזקים, שהפנים שלהם מכוונות אל שליחות של הוספת תורה בעם ישראל. יש בסיפור של מסע המושבות גם לקחים חשובים על העוצמה של מחנכים והיכולת שלהם גם להרוס, אבל יותר מזה גם לבנות ולהשפיע לטובה."

יש רבים שטוענים כלפי מסע המושבות שהוא דווקא לא צלח. נראה שבשורה התחתונה, החילוניות גברה על הניסיונות לקרב את החלוצים.

"בחוברת 'אלה מסעי', שכתבו הרבנים משתתפי המסע, הרב קוק התייחס לשאלה הזאת. הוא מציג את דעת המלעיגים על הרעיון של המסע: 'אם לא יוסיפו עוד קטני אמנה לחזור ולהגיד כי לא השיגו הרבנים מאומה, והכל נשאר כשהיה'... ולאחר מכן הוא כותב שאין להתייחס בכלל, כי את התוצאות ניתן יהיה לראות בעוד שנים רבות: 'אין אנו מתארים לנו כעת בתור שאלות: אם קול הקורא שלנו יביא בכנפי תוצאה טובה מורגשת מיד, אם יראו תיכף אותה לטובה... כי עבודתנו בכולה על אדמת הקודש הלא היא עבודה היסטורית שאינה נמדדת במידת השעה והשנה, כי אם עבודת עולם ותקנת דורים'."

בנוסף לדבריו של הרב קוק, הרב סליי משתף בסיפור נוסף מחייו של הרב שלום קורן, בו הם נפגשו במהלך אחד המסעות של המדרשה. בדומה מאוד לרב לוי בכפר תבור, גם הרב קורן היה מעורב מאוד עם הבריות - עסק בעצמו בחקלאות, היה פעיל ב'הגנה' עד כדי בניית סליק נשק אצלו בבית, וכמובן - במשך שנים ארוכות היה הכתובת לכל עניין יהודי של כל עמק כנרת. בשנת תשכ"ה, פורסמה בעיתון 'דבר' כתבה על הרב קורן, ושם מדווח הכותב על כך שהרב ערך בתקופת כהונתו למעלה מ-2500 חופות! בין אלו שערך חופתם נמנו גם כמה אישים מפורסמים מראשי המדינה, כמו יגאל אלון ועוד.

"באחד המסעות שלנו הגענו למושבה כינרת, ואפי איתם בא להעביר שיחה לבנות" מספר הרב סליי. "הוא גדל בקיבוץ עין גב, הסמוך לכינרת. כאשר הוא חזר בתשובה, הוא הלך ללמוד במרכז הרב, והיה מהתלמידים הראשונים במכון מאיר. כעבור כמה שנים, לקראת תשואיו, הוא בא להירשם לנישואין אצל הרב קורן. הרב בהתחלה לא הבין למה אפי בא להירשם אצלו. הוא חשב שהוא תושב טבריה, וצריך להירשם ברבנות שם. כאשר אפי אמר לו שהוא תושב עין גב ולומד ב'מרכז', הרב התחיל לבכות מהתרגשות. הוא אמר לאפי איתם שמאז שהרב קוק שלח אותו, במשך חמישים שנה, הוא מחכה ליום הזה - שיבוא קיבוצניק מעמק הכנרת, ויספר לו שהוא לומד בישיבה."

הרב הקיבוצניק

מאת דני ישי

אזכורו של הרב שלום קורן זצ"ל, מייסד מרכז המדרשה ללימוד תורה במושבות, הוא אחד מהמסעות של המדרשה. הרב קורן היה מעורב מאוד עם הבריות - עסק בעצמו בחקלאות, היה פעיל ב'הגנה' עד כדי בניית סליק נשק אצלו בבית, וכמובן - במשך שנים ארוכות היה הכתובת לכל עניין יהודי של כל עמק כנרת. בשנת תשכ"ה, פורסמה בעיתון 'דבר' כתבה על הרב קורן, ושם מדווח הכותב על כך שהרב ערך בתקופת כהונתו למעלה מ-2500 חופות! בין אלו שערך חופתם נמנו גם כמה אישים מפורסמים מראשי המדינה, כמו יגאל אלון ועוד.

הרב שלום קורן זצ"ל, מייסד מרכז המדרשה ללימוד תורה במושבות, הוא אחד מהמסעות של המדרשה. הרב קורן היה מעורב מאוד עם הבריות - עסק בעצמו בחקלאות, היה פעיל ב'הגנה' עד כדי בניית סליק נשק אצלו בבית, וכמובן - במשך שנים ארוכות היה הכתובת לכל עניין יהודי של כל עמק כנרת. בשנת תשכ"ה, פורסמה בעיתון 'דבר' כתבה על הרב קורן, ושם מדווח הכותב על כך שהרב ערך בתקופת כהונתו למעלה מ-2500 חופות! בין אלו שערך חופתם נמנו גם כמה אישים מפורסמים מראשי המדינה, כמו יגאל אלון ועוד.

כתבה על הרב קורן בעיתון דבר בשנת תשכ"ה

המורים של בית הספר פשוט

בני 60 ומעלה

משרד הבריאות ממליץ לכם להתחסן במנה שלישית נגד קורונה

עקב עלייה בתחלואת קורונה קשה בעיקר בגילאי 60 ומעלה, משרד הבריאות ממליץ לחסן מבוגרים מגיל 60 במנה שלישית נגד קורונה.

מבוגרים מגיל 60 נמצאים בקבוצת סיכון לחלות במחלה קשה בקורונה.

**קבלת החיסון השלישי נועדה להגביר את יעילות החיסון,
לעצור את העלייה בתחלואה ולהציל חיים**

■ יודגש כי שיעור התופעות בסמיכות לחיסון הן בשיעור נמוך בקרב מבוגרים ובדומה ליתר החיסונים

■ החיסון השלישי ניתן רק לאחר שחלפו 5 חודשים ממנת החיסון השניה.

■ בשלב זה מחלימים לא יחוסנו במנה שלישית.

לתאום תור צרו קשר עם קופות החולים

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מקום ראשון
באיכות השירות

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

ליום ראשון בלבד!

כל הקודם זוכה

גוזרים ונהנים - הקופונים המשתלמים ביותר

- יש להגיע עם גזיר העיחון -

מזגנים לחדרים החל מ- **999**

מזגנים גדולים לסלון החל מ- **1,999**

מזגנים ניידים החל מ- **1,590**

TADIRAN ELECTRA ELCO
Family TORNADO Haier

7 עד 7 שנות אחריות על שני המוצרים

אספקה מהירה - שום תוכי ריש אויזר בדי

התאמה מקצועית והתאמת זכוכית ודלקת

התקנה משולמת לרובים

5 שנות אחריות על המכונה

ALIEN

כיסא גיימינג מקצועי Alien XR

משענת גב עם חמיכה לאזור מותניים וכתפיים

במקום 599 ₪ **369** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

SENSOR

רמקול אלחוטי סנסור S2

במקום 129 ₪ **69** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

מיני בר כשר לשבת

לפרטים והזמנות *5018

SpiritBar Touch

בר מים ספיריט בר שבת מאושר לשימוש בשבת במים חמים וקרים בשבת

מסך מגע

מנגנון בטיחות למים הרותחים

מדיגה אוטומטית לספלי, בקבוק וסיר

שטיחון לייבוש כוסות

לחצן הרתחה מובנה

7ק- **59** ₪ לחודש

36X חודשים (סה"כ 2,124 ₪)

097

ALIEN

סט גיימרים מקלדת עכבר + פד + אוזניות CX6

במקום 199 ₪ **99** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

ALIEN

עכבר אלחוטי Wireless mouse

במקום 49 ₪ **19** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

SENSOR

מצלמת רשת ומצלמת דרך DASH CAM Q3

ראיית לילה, חישה תנועה מובנה, צילום ברזולוציית HD

מותאמת לצפיה zoom-1

במקום 149 ₪ **49** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

Xiaomi

שואב אבק אלחוטי נטען Mi Vacuum Cleaner Light XIAOMI

במקום 599 ₪ **469** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

מיקסר מקצועי ענק MULTI-MAX

קצרת גירוסטה 5 ליטר ממוע עוצמתי 1000 ואט בלנדר זכוכית 5.5 ליטר מטתנת בשר ודגים

ATL-288

במקום 599 ₪ **449** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

Sauter

מעבד מזון וקוצץ סאוטר

FPS-101

במקום 199 ₪ **99** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

Gold Line

מקל בלנדר 3-1 גודל ליון

ALT-648

במקום 149 ₪ **88** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

קומקום חשמלי נירוסטה ושלה

PU-03

במקום 69 ₪ **39** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

מאוורר 3 מצבים עומד, רצפה ותלייה

HEM608

במקום 199 ₪ **99** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

אלקטרה

שואב אבק ציקלון אלקטרה EVC100150

במקום 299 ₪ **199** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

Tefal

מגהץ אדים טפאל FV-1026

במקום 139 ₪ **79** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

PHILIPS

מכונת גילוח נטענת ניתן לשיטפה פיליפס S1121/41

במקום 159 ₪ **99** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

Panasonic

מכונת תספורת נטענת פנסוניק ER-131

במקום 149 ₪ **88** ₪

יש להגיע עם גזיר העיחון < פרט אוד ללקוח > בתוקף ל- 8.8.21

SAMSUNG מקרר מסונג 4 דלתות 564 ליטר RF50K5920S8 במקום 7,290 ₪ 5,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	SHARP מקרר שארפ 4 דלתות 470 ליטר SJ-8420 במקום 4,390 ₪ 3,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	אלקטרה מקרר הפון מקפיא תחתון אלקטרה 526 ליטר 8553IX (1-7) שנות אחריות (199 תוספת)	LG מקרר מקפיא עליון כסוף No Frost 471 ליטר GR-B486INVS במקום 3,990 ₪ 2,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	SHARP מקרר שארפ מקפיא עליון 385 ליטר SJ-S430 במקום 2,590 ₪ 2,290 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)
BOSCH מדיח כלים רחב בוש אינטגרלי מלא SMV24AX03E במקום 2,390 ₪ 1,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	BOSCH מכונת כביסה בוש 1-9 ק"ג WAU24U00PL במקום 3,790 ₪ 2,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	AEG מכונת כביסה 1-8 ק"ג AEG 1200 L6F482611M (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	beko מכונת כביסה 1-7 ק"ג בקו WTV7515BW (1-7) שנות אחריות (199 תוספת)	אלקטרה מכונת כביסה פתח חזית אלקטרה 5100 (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)
AEG תנור בובי עם טובו אקטיבי תוצרת גרמניה BEE233101M במקום 2,190 ₪ 1,990 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	אלקטרה תנור אפיה בנוי אלקטרה עם טובו EBI100190B (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	BOSCH כיריים אינדוקציה בוש חד פאזי PUE611BB1E במקום 1,890 ₪ 1,690 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	Sauter כיריים 4 להבות סאוטר SHE4061X במקום 799 ₪ 699 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	אלקטרה מקפיא אלקטרה 6 מגירות (1-2) שנות אחריות (199 תוספת)

מוצרים לדוגמא להזמנה מתוך קטלוג והאתר

ניתן לשלם ולהזמין גם בסניפים באשראי, בהמחאות(צ'קים) ובמזומן.

Gardentop מחסן מתכת פרימיום T74 פתח כניסה גבוה במיוחד. 4-1 פתחי אורזור ובעלי חלון ייחודי. ר: 2.13 מטר ע: 1.27 מטר ג: 2.05 מטר במקום 1,290 ₪ 999 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	Gardentop מחסן מתכת איכותי דגם JOYA דקורטיבי, דלת גבוהה במיוחד ר: 1.43 מטר ע: 0.95 מטר ג: 1.86 מטר (בקצה הגג) במקום 999 ₪ 749 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	אלקטרה גריל גז אלקטרה 5 מבערים כולל מבער צד EL-GRL-5 במקום 1,390 ₪ 1,190 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)
ELCO מברגה 12V ELPT דגם קל משקל ביטי מתנה סוללה ליתיום וטענת נושלת במקום 125 ₪ 99 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	כסא מנהלים כולל הדום נשלף PRO TECH EXECUTIVE GREG משענת גב מתכווננת בסיס לגלגל היכסא בעל 5 זרועות עשויים מחומרי נילון,פלדה,אלומיניום. גובה: 115-125 ס"מ. רוחב: 50 ס"מ. עומק: 50 ס"מ. במקום 799 ₪ 555 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	מיטה וחצי (רוחב 1.20) מעוצבת מדרון קפיצים - 120/190 ס"מ OLYMPIA צבעים לבחירה: מולבן / ונגה / טבעי צבעי המיטה על בסיס מים ללא כימיקלים אפשרות לשדרוג מיטה OLYMPIA 140/190 בתוספת 699 ₪ במקום 699 ₪ 499 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)
Bestway בריכה עגולה ענקית אולטרה 3.66X1 דופן בעל 3 שכבות, חוקה במיוחד! עמודים / מסגרת: מתכת בצפיפות צבע אל חד קוטר: 366 ס"מ עומק: 100 ס"מ גובה מים מומלץ: 90 ס"מ במקום 1,990 ₪ 999 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	American SPORTS אופני ספינינג גלגל תנופה 15 ק"ג גלגל תנופה 15 ק"ג. כיווני. כידון ומשב מתכווננים. 6 פונקציות, מופעל ע"י סוללה. תצוגת מושב LCD המציג זמן (דקות/שניות). מוחק (מיילס), מהירות (קמ"ש), קלוריות. מד מרחק (מייל) ודופק (עמומים לדקה). חיישני דופק מובנים בכידון מחות ארוגומטי. במקום 970 ₪ 790 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)	American SPORTS סטור כולל ידיות וכידון ארגונומיות אמריקן ספורט דגם ABC 4 מערכות הידראוליות (צימוד לחות) דינמיות. תצוגת LCD לעקוב אחר כל שלב. רצועות התנגדות בעלת עמידות גבוהה. דושות רחבות במקום 299 ₪ 149 ₪ (1-4) שנות אחריות (199 תוספת)

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף ל- 8.8.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מלאי מינימלי 50 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | המחירים בתוקף לסניפים בלבד | יש להגיע עם גזיר העיתון | פריט אחד ללקוח

מצות ערבה ניצד

ערב שנת השמיטה, שמנו פנינו אל הנקודה הדרומית ביותר בגבולה המקראי של ארץ ישראל, ליום מרתק במחיצת רבה של הערבה התיכונה, הרב משה בלוי • ליוונו אותו מקרוב בסדרה של מפגשים אישיים עם חקלאים הזורעים בימים אלו את השתילים שיבואו אל שולחנו במרוצת שנת השמיטה, יהודים שגילו את האור כי טוב באמצעותו ובעלי תשובה שהפכו לתלמידי חכמים בזכותו • אגב כך התוודענו למפעל אירוח למאות מטיילים שהוא מפעיל יחד עם אשתו היועצת, ולילדיהם שלומדים כל השנים בבית הספר מבלי לצאת מהבית • ועֵרְבָה

בנימין ליפקין

“אולי נניח פה תפילין?” כך, בפשטות ישירה, ללא התנשאות ובלוי שמץ של מלאכותיות, מציע הרב משה בלוי לאיש שיחו, החולש על מאות דונמים שבהם עתידים לצמוח עלי הירק הנושאים כשרות מהודרת בשנת השמיטה.

ארבעים מעלות חום שוררים בשעה הזו בערבה. מסביב ישימון אינסופי של אדמה שרק חממות קוטעות את הרצף שלו. השמש מכה בעוז. גם הכובעים שסיפק לנו הרב בצאתנו לדרך לא מצליחים להקהות את החום הקופח. החקלאי מביט על אדמתו ומפטיר: “אבל אין לי תפילין פה.” “לי יש”, נענה הרב.

מי יודע אם אי פעם נערך כאן במקום הזה, על קצה גבולה המקראי של ארץ ישראל, כזה מעמד של קבלת עול מלכות שמים. חקלאי הניצב אל מול החממות המוריקות, ימים אחדים לאחר השתילה שלהם, ערב שנת השמיטה הקרבה ובאה, עטור בתפילין מתחת כיפת השמים, עוצם עיניו וקורא בקול גדול: “שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד.”

מולו, סמוך לחיים, עטור זקן עבות שניכר בו מאבק בין שחרות לבין אותות שיבה מוקדמים, הרב משה בלוי, רבה האזורי של הערבה התיכונה ושליח חב"ד במקום זה עשרים שנה.

נקודת המפגש הזו ממחישה מעט את מה שנחווה ביום הארוך הזה במחיצת הרב בלוי, רב אהוב, חב"דניק מסור, אדם חם שמדבר עם כל אחד בגובה העיניים, ושופע ללא הרף פסוקים ואמרות חז"ל.

במסגרת תפקידו הרשמי ועל סמך הידע התורני הבלתי מעורער שלו, הוא הרב הפוסק והנאמן המקובל על כל חוגי הכשרות באשר הם: הרבנות הראשית לישראל, בד"צ העדה החרדית, מערכות הכשרות של הרב לנדא, הרב אפרתי, הרב רובין ועוד ועוד. כולם בלי יוצא מן הכלל, נועצים בו, סומכים עליו ורואים בו דמות שהיא חלק בלתי נפרד מחותמת הכשרות שאותה הם מעניקים לשורה של גידולים העושים דרכם מכאן לבתי אריזה שונים ומהם אלינו למטבח.

אשתו, הרבנית חנה בלוי, היא היועצת של בית הספר של כל ילדי הערבה. אשת מקצוע מעולה שמתנחלת בלבבות כחלק מתפקידה לסייע לילדים לגדול ולהתפתח בבריאות רגשית ובשמחה. משפחת בלוי הם הכתובת הבלעדית בכל שטחה העצום של הערבה, לכל עניין יהודי.

החיוניות, הזורמת בטבעיות מהרב בלוי, מורגשת מיד. וזה לא מובן מאליו כשהאיש הניצב מולך נושק לחמישים, וכבר עשרים שנה חי במקום שבו המניין היחידי הפעיל מדי יום ביומו הוא של תפילת ערבית בשעה תשע בערב.

לשחרית לא ניתן לקבץ את כולם, כי רוב המתפללים יוצאים לעמל יומם בטרם יעלה השחר; בשעות של תפילת מנחה כולם עוד שקועים בעבודתם; רק בערב מתקבץ המניין, וגם זה הישג בלתי מבוטל עליו עמל הרב זמן רב. יש עוד קושי אובייקטיבי ההופך את יצירת המניין למשימה כמעט בלתי אפשרית: המרחק בין יישוב אחד למשנהו כרוך בנסיעה בת כעשרים דקות.

קרוב לארבע שעות של נסיעה מפרידות בין מרכז הארץ ליישובי הערבה התיכונה. על סף הקצה הכמעט דרומי ביותר בארץ (דרומה משם שוכנת רק אילת). תשכחו מכל מה שידעתם עד כה על נקודות מבודדות. ברוכים הבאים לערבה.

מסילה אל הלב

“קול קורא במדבר”, קראנו בהפטרת שבת נחמו, “פנו דרך ה', ישרו בערבה, מסילה לאלוקינו”. הדרך הזו לפילוס הנתיבות אינה המונית ולא קולקטיבית. כאן בערבה מיישמת משפחת בלוי את הייעוד הנבואי: “ואתם תלוקטו לאחד אחד.” בתחילת

החולית של הערבה.

"הנקודה היהודית שיש לכל אחד מאתנו, קשורה גם בארץ" מסביר הרב בלוי תוך כדי הסיור שלנו, "לכל יהודי יש חלק אלוק ממעל, שקשור בנשמות ישראל, וגם בארץ ישראל. אצל יוני, ואצל עוד חקלאים כאן, אפשר לראות את החיבור הזה במוחש".

אנו חוצים את שעריו של מפעל ענק לתרופות טבעיות. סידן לגוף. מאחורי המפעל עומד פטנט ייחודי של אדם שעקב אחר הדרך שבה סרטנים כחולים מחזקים את גופם. הם משילים מעצמם את מעטפת המגן שלעורם, הופכים אותה לכדור וכולעים אותה. הדבר מעניק להם חסינות ומאריך את ימיהם. לאחר שהתכוונן בכך הגיע למסקנה כי הסיידן הזה יכול לחולל פלאות לכל אדם שתוספת סידן טבעית יכולה לתרום לחיזוק גופו (ומי אינו כזה) ובהמשך הדרך, מי יודע, אולי עוד תצמח מכאן תרופה למחלת הסרטן.

זיק נדלק בעיניהם של עובדי המפעל, ברגע שבו נראית דמות הרב בפתח. הביקור התכוף שהרב עורך במפעל הזה, שתוצרתו נהנית

חן מקום על יושביו. השביליסטים שבאו לשבת בתמונה קבוצתית

מכשרות בד"צ העדה החרדית, מעניק כוחות נפש לעושים במלאכה. אנו מצויידיים בתלבושת סטירילית מכף רגל ועד ראש וכך חולפים על פני התחנות השונות.

מהשיחות הקטנות שמנהל הרב תוך כדי סיור, אנו למדים כי אין בקי כמותו באורחות חייהם של העובדים ובמה שעובר עליהם. הרב בלוי איננו רק הרב שלהם. הוא גם הפסיכולוג שלהם, גם יועץ התדמית שלהם, גם המנטור שלהם וגם

הקאוצ'ר שלהם. והכל בדברי חכמים אשר נבחת נשמעים, בהקשבה ראויה לציפון לצד דיבורים מתוקים של יראת שמים ואמונה בה' הטוב הזן ומפרנס לכל.

בין החיים ובין המתים

בין חצבה לעין יהב, מקיים הרב שיחת טלפון רגישה המסגירה שוב את תנאי המקום שאין להם אח ורע במקום אחר בארץ. אחת מתושבות המקום הוותיקות נפטרה בביתה. הרב הסביר לבני המשפחה כי בטרם צאת מסע ההלוויה יש לערוך טהרה. המקום הקרוב ביותר בו ניתן לבצע את הטהרה הוא בעיר דימונה, במרחק של כשלוש נסיעה הלוך ושוב. הרב עמל על הסיידור הטכני של שינוע האמבולנס הפרטי אל הערבה וממנה לדימונה הלוך ושוב.

קשיים לוגיסטיים ומציאת פתרונות, זו השגרה כאן.

יש בפי הרב סיפורי השגחה פרטית לרוב, שאותם הוא חווה במסגרת שליחותו רבת השנים במקום. כך, למשל, מדי שנה, בימים שלפני פסח, הרב בלוי ובני ביתו פושטים על כל בתי הערבה ומניחים חבילה

היום שחווינו במחיצתו, אסף אותנו הרב בפתח היישוב פארן. למרות שיצאנו זה הרגע ממונית שהביאה אותנו אל סוף העולם שמאלה, ברגע שאנחנו נכנסים לרכבו, מגיש לנו הרב בקבוק מים צוננים וכוסות. המים נגמאים ברצון רב, אחרי שעה וחצי של נסיעה משמימה מאילת עד הנה.

התחנה הראשונה שלנו היא אחד הבתים בפאתי היישוב. השפה שבה מתנהלת השיחה בינו לבין האיש שעל דלת ביתו הוא נוקש היא אנגלית. כמו בתים ויישובים רבים בערבה, גם כאן יש אנשים שבשלב מסוים החליטו לעלות לארץ כשהם שמים פניהם דווקא אל המקומות המבודדים ביותר שאמורים להעניק להם השראה.

בידו של הרב מזוזה כשרה אותה הוא מבקש להתקין בפתח ביתו של האיש האנגלוסקסי, שהביא לרב מזוזה לבדיקה שנמצאה כשרה בדיעבד בלבד. הדייר מופתע לשמוע את הסכום הסמלי שעולה המזוזה ואילו הרב מעדיף לדבר עמו על המשמעות של התקנת המזוזה והשמירה שהיא מעניקה לבעליה.

פיו של האיש מלא תודה והוקרה לרב. יש לו כבר ציפייה לשיעור הבא בו ייטול חלק. גם מתכונת השיעורים פה אינדיבידואלית. יש שיעורים קבועים בבית הכנסת ביישוב ספיר, בו מתגורר הרב, אך יש גם שיעורים פרטניים, אחד על אחד, כל אחד בקצב שלו.

וגם אם אנשים לא יתקרו, יאמר לי הרב בשובר אל הרכב, על כך כבר אמר רבנו בעל התניא "צריך למשכן בחבלי עבותות אהבה. וכולי האי ואולי יוכל לקרבן לתורה ועבודת ה'. והן לא - לא הפסיד שכר מצוות אהבת רעים".

קדושת ארץ ישראל אני מבקש

הרב בלוי, לא מחכה רק לשיעורים וחברות כדי לעסוק בקירוב יהודים לאביהם שבשמים. מתוקף תפקידו כרב הערבה, הוא נמצא בקשר מתמיד עם החקלאים, ובתוך חיי היומיום, הוא אוסף יהלומים: "בוקר אחד, בשעה 6:00 בבוקר, יצאתי לפיקוח על

שתילת גפנים שביצע החקלאי יוני כהן. יש צורך לבדוק שהשתילים שעברו גידול של שנה ויותר במשתלה, מועברים למקומם החדש יחד עם גוש האדמה בו הם גדלו במשתלה, וכך הם שומרים על הוותק שהם צברו לטובת שנות הערלה.

"תוך כדי העבודה, שנעשתה בשעה שקטה ורגועה והפועלים התפזרו איש למקום מלאכתו, ניצלתי את ההזדמנות לדבר עם יוני על פרשת השבוע שקראנו אז - פרשת שלח לך.

כשיספורתי לו על המרגלים שנרתעו מהקשיים ולא רצו להיכנס לארץ, הוא התקשה להבין את העמדה שלהם. אחרי שהוא גולל בפניי את תולדות הקשר שלו עם ארץ ישראל, הבנתי גם למה".

יוני נולד וגדל בערבה, בבית חילוני למהדרין. ברבות השנים התגלגל לשווייץ, שם הוא עמד להתחתן עם בת זוג לא יהודייה. היה לו בשווייץ כל טוב הארץ: חיים בעיירה ציורית, מול הרי האלפים, עם פרות שמסתובבות בחופשיות, וכל דורש יכול לחלוב לעצמו כוס חלב אמיתי (לא כמו זה שקונים בשקית או קרטון). בסופר המקומי - מדפים שלמים עם עשרות סוגים של דבש. ממש ארץ זבת חלב ודבש... לעומת זאת, כשבא פעם לביקור בארץ, כבר בטרמינל - בנתביג התנגש בו יהודי עם תיק גב ענק שצרח לאשתו: "תרצה!! תתפסי לנו מקום!!" מבחינתו של יוני, היה די ברור איפה נמצאת הארץ הטובה, עד היום שבו הוא ניהל שיחה עם דוד זקן של בת זוגו הגויה.

הדוד לעג לחקלאות היהודית בארץ ישראל, ומתוכו של יוני בקעה זעקה נגדית. בעקבות השיחה הזאת, הוא הרגיש שכל מה שקורה סביבו הוא שקר אחד גדול! הוא עזב את החברה שלו ואת שווייץ, חזר לארץ ולערבה, ומאז הוא מרגיש חיות של ממש ברגבי האדמה

של שלוש מצות-שמורה, אפיית יד, בפתח כל אחד מהבתים.

שנה אחת, בעיצומו של חול המועד פסח, קיבל הרב שיחת טלפון מפתיעה. על הקו הייתה אישה שעובדת לפרנסתה כחדרנית באחד הצימרים במושב האמנים צוקים. מדובר בצימרים שעלות השהות בהם יקרה במיוחד, משום שהם נחצבו בסלע ההר ומעניקים לדייריהם תחושה של שהות בתוך הטבע.

החדרנית סיפרה כי לנוכח מצוקה כלכלית שאליה נקלעה, העתיקה את מקום מגוריה למקום כדי לעבוד בו למחייתה ולכסות את הגירעון שבו הייתה שרויה. ככל שהתקרב חג הפסח, גברה דאגתה. לא היה לה שמץ של מושג על קיומה של משפחה דתית כלשהי בערבה והיא עצמה, מאז שזוכרת את עצמה, לא הכניסה חמץ לפיה בפסח. "דאגתי מאוד והייתי חסרת אונים", סיפרה לרב.

ואז זה קרה. ביום בדיקת חמץ יצאה לתומה מהבית בו שהתה וגילתה בפתח הבית חבילה הדורה של מצות שמורה. סקירה קצרה שלה גילתה כי החבילה הונחה בפתחי כל הבתים. מאחר והיא עובדת במקום מספר חודשים, היא הכירה היטב בתי רפאים של תושבי חו"ל שמגיעים לארץ לחודש בשנה. היא מיהרה לאסוף את חבילות המצות מפתחי הבתים הריקים וכך יכולה הייתה לחגוג את הפסח כהלכתו על מצות ומרורים.

במהלך חול המועד החליטה לברר מי הוא המלאך שדאג לכך שלא ייכנס לפיה חמץ. וכך הגיעה אל הרב, ומסתבר שהוא מלאך של לא מעט אנשים.

מלאכי השביליסטים

אחת מגולות הכותרת של הפעילות של משפחת בלוי היא דווקא בחורף, כשהערבה מועדפת לטויל למטיילי שביל ישראל. שביל ישראל הוא פרויקט ייחודי שבמסגרתו מאות אנשים, בעיקר צעירים מתבגרים, עושים מסלול רגלי מדן ועד אילת. המסלול הרגלי נמשך על פני חודשים ימים ובמהלכו יש תחנות של עצירה אצל 'מלאכי דרך', משפחות שפותחות את ביתן למטיילים. אחת מתחנות העצירה בואכה אילת היא בערבה התיכונה. במרוצת השנים האחרונות התחנה הרשמית והמעשית היא בביתה של משפחת בלוי ביישוב ספיר.

כשפוסעים בין כתלי הבית הזה ניתן לחשוב שהגענו לא לבית משפחה חסידית המגדלת את ילדיה במסירות נפש, אלא באכסניה של נוער ישראלי. קירות הבית מכוסים במכתבים לכביים וכרזות נרגשות חתומים בידי הצעירים שסיימו את המסע הרגלי, "השביליסטים" כפי שהם מכונים, לא לפני שמצאו לעצמם חובה וזכות להביע את רגשי הכרת הטוב כלפי מארחיהם.

הרב בלוי מוליך אותנו אל חצר הבית. בימים אלו של קיץ לוהט קשה לשהות בחצר הזו יותר מרגעים אחדים אבל בימות החורף החצר הזו מאכלסת את סעודות השבת. כמאה ועשרים אורחים פושטים על הבית שעות אחדות לפני כניסת השבת. על מלאכת הכנת סעודות השבת המפנקות עמלה הרבנית. בחבל הארץ הגידח של הערבה, אין קייטרינג שאפשר להזמין. גם לא עם תוספת 50% במחיר. הכל על הכתפיים של חנה. אורחים רבים מטיילים לבית הכנסת לתפילת קבלת שבת וערבית באווירה מיוחדת, ולאחר מכן שבים הביתה לסעודת שבת הנמשכת אל השעות הקטנות של הלילה.

בעיצומה של הסעודה, כמו באות מוסכם מראש, הס מושלך ואחד מילדי המשפחה מעלה בפני האורחים המופתעים מופע מיוחד עם מסרי פרשת השבוע, חידונים, פעלולים ומה לא. האווירה במקום מתחשמלת עם שירים, סיפורים ואפילו ריקודים.

"חן המקום על יושביו" כמעט מצטדק הרב בלוי על המפעל המופלא, "יש משהו קסום באווירה של המדבר, שפותח אנשים לשמוע ולקבל דברים חדשים. דווקא 'בארץ לא עבר בה איש, ולא ישב אדם שם' כולם מרגישים 'ביחד' נפלא שכזה. כל הסייגים של מכת עקום על מגור כזה או אחר פשוט לא מצליחים להגיע כל כך רחוק עד לכאן, ולכן יש פה חופש להתאחד סביב 'רוז דאחד', שמופיע בשבת.

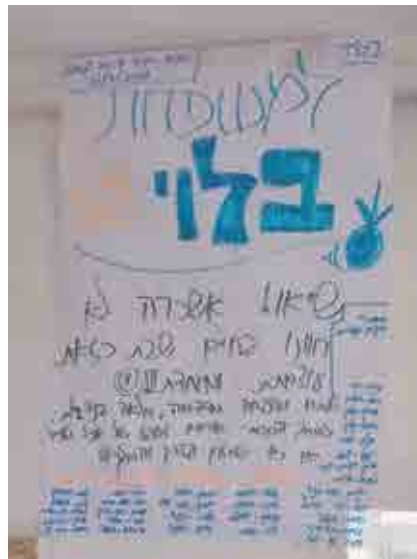
"גם השירים ודברי התורה מגוונים מאוד" ממשיך הרב לספר, "יכולים לשבת אצלנו בסעודה, ברסלברים, חב"דניקים, דתיים לאומיים, מסורתיים וגם חילוניים. כל אחד מוזמן להביא מעצמו את השיר והניגון שדרכו הוא מתחבר לאמונה, וגם את דברי התורה שמעוררים אותו במיוחד. כולם שמחים לקבל אחד מהשני, וביחד לעבוד את ה' בשמחה".

בדומה לבתי חב"ד בחו"ל, גם בבית משפחת בלוי בספיר מכוונים מטיילים רבים את שהותם במקום דווקא לתקופת החגים: "ישנן שתי בנות, שחוזרות ומגיעות בכל שנה לחגוג איתנו את ליל הסדר" מספר לנו הרב, "הן אומרות תמיד שאווירה כמו פה הן לא הרגישו בשום מקום אחר".

כאמור, ילדי משפחת בלוי הם שותפים מלאים בכל המעשים הכבירים של הוריהם. כדי להבין מהיכן באה המוטיבציה למעורבות הזאת, צריך לחשוף את אחד מסודותיה של משפחת בלוי. אחד המוסדות שקמו בעשורים האחרונים לטובת ילדי שליחי חב"ד בעולם, הרבה לפני פרוץ הקורונה ולימודי הזום, הוא מוסד ה'חיידר-נט' הפועל לטובת כל הילדים שאין להם אפשרות להגיע בקלות למוסד חינוכי ראוי. הללו פותחים את יומם בהתחברות מקוונת אל כיתה שכל כולה מורכבת מבני גילם בנקודות שונות על פני הגלובוס.

משפחת בלוי מהערכה היא המשפחה היחידה בארץ שילדיה גדלים ומתחנכים במוסד הייחודי הזה. בניגוד לבני גילם, חדרו הילדים בבית משמשים גם ככיתות שלהם לכל דבר. בכל חדר יש שולחן מחשב מאובזר עם אוזניות ופינת פרטיות שבה משתתף הילד בשיעורים משעות הבוקר עד אחר הצהריים מדי יום ביומו. קירות חדרו הילדים עמוסים לעייפה בתעודות הצטיינות ממחנכיהם.

איך זה, שאלנו את חנה, לגדל ילדים שבעצם אינם יוצאים מדי בוקר לבית הספר אלא נשארים בבית. "זהו הבדל שמם וארץ, הילדים בבית 24/7. אנו חיים את הילדים, נושמים אותם, חווים עמם יחד כל חוויה קטנה כגדולה. זו הורות ברמה אחרת לחלוטין, ולמרות הקושי הכרוך בכך אנו מודים לה' על הזכות הזו שנפלה בחלקנו. ברוך ה', טוב להם והם תלמידים מצטיינים".

"עם ישראל צריך לפרגן כמה שיותר לחקלאים שלו! זה נכון בכל השנים, אבל נכון עוד יותר בשנת השמיטה. במקום לצרוך 'גידולי נכרי' של אויבינו מעזה, אפשר וצריך לקנות פירות וירקות מהערבה!"

בהוויות אביי ורבי

הערבה היא סוגיה הלכתית גיאוגרפית כבדת משקל שבה דנים כל הפוסקים. הכרעת השאלה הזו כרוכה בהלכה למעשה הנוגעת לשנת השמיטה שבעוד חודש נתייצב בפתחה. גידולי קרקע הצומחים בשטח שהוא מחוץ לגבולה של ארץ ישראל מותרים למכירה ולאכילה בשנת השמיטה. גדולי הפוסקים נדרשו לקביעת גבול קדושת הארץ, ולכל אחד שיטה משלו.

שיגו ושיחו התורני של הרב בלוי, שזור בציטוטים המדויקים מפי הפוסקים, בהלכות ובכל טעמיהן. בשפה ישיבתית, הוא צולל לתוך הדיון המגביה אותו טפח וטפחיים מעל הקרקע. ידיו מדפדפות בספרי השו"ת, הדיון נסוב על דברי רש"י, שכולם מתבססים עליהם ומשם נמשך עד לאחרוני האחרונים. "ר' חיים אומר שאי אפשר לומר שרק כאן הוא הגבול", הוא טוען בלהט, ותכף מאמת ומעמת את הדברים כדי ה' הטובה עליו (ראו מסגרת).

השיח התורני כמו מכין אותנו לביקור שנכון לנו באחד ממשעולי

לשאול את עצמך על הגבולות הרבים הנפרצים פה לטובה מדי יום ביומו.

רגע לפני שילווח אותנו בפעם האחרונה אל הרכב ששייב אותנו אל מגורינו בשפלה, מצטט הרב את הפסוק "על ערבים בתוכה תלינו כינורותינו". בפיו יש לא פחות משלושה ביאורים ל"ערבים", וכולם מתאימים למקום מגוריו - הערבה התיכונה:

"ראשית - ערבים מלשון ערבות הדדית שכל אחד חש כלפי רעהו. שנית - ערבים מלשון מעורבים זה בזה; איש אינו יושב תחת גפנו ותחת תאנתו ואומר אני את נפשי הצלתי; כל אחד עושה ככל יכולתו על מנת להיטמע בחייו של הזולת, להיות מעורב בהם, להשפיע עליו לטוב בגשם וברוח; שלישית - ערבים, מלשון עריבות ומתיקות. לחשוב, לדבר ולעשות מתוך טוב אמיתי, בחן, בטוב טעם, בראייה טובה כלפי הזולת. את הערבות והמתיקות אפשר להרגיש בכל חיי הקהילה פה. בית הכנסת שלנו מכיל בתוכו אנשים מכמה זרמים וכמה רמות של שמירת תורה ומצוות. כולם מרגישים בבית ושמחים אחד בשני".

את ההשראה לערבות הזאת שואב הרב בלוי ממעיינות החסידות, ומציין בהקשר הזה עובדה מעניינת: "יש לי דוד שנחשב לאחד מזקני חסידי חב"ד בירושלים. פעם הוא הגיע עם קבוצה של רבנים מחב"ד למפגש עם הנשיא שז"ר. כשהנשיא שמע ששמו 'בלוי', שכירוע - חלק מבני המשפחה נמנו על הקנאים הגדולים בירושלים - פקח הנשיא עיניים גדולות ושאל: 'מה? אפילו עד הקנאים מגיעה ההשפעה של הרבי מלובביץ'??" הרב בלוי כבן לצד החב"די במשפחה, שמח להמשיך את הערבות והמתיקות שתופסת מקום מרכזי בפעילותו.

כמה נאים הדברים לאורם. כל אחת מהתכונות הללו של הערבות והמעורבות, מומחשת היטיב באישיותו של רב הערבה - הרב משה בלוי.

יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח פחבצלת (ישעיה לה, א).

"הילדים בית 24/7. אנו חיים את הילדים, נושמים אותם, חווים עמם יחד כל חוויה קטנה כגדולה. זו הורות ברמה אחרת לחלוטין, ולמרות הקושי הכרוך בכך אנו מודים לה' על הזכות הזו."

היישוב הסמוך, במרחק של כעשרים וחמש דקות נסיעה. בפתח דלת הבית מקדם את פנינו יהודי מזוקן, חבוש בכיפה שחורה גדולה, עטור בציצית לתפארת. "שלום עליכם", הוא אומר בעיניים קורנות. והרב בלוי, היודע צדיק נפש בהמתו של העיתונאי האורח... מאיץ בנו "כדאי שתכנסו לסלון".

המראה שמקדם את פנינו בלב הסלון של עמרי גוטפלד הוא מדהים, בהתחשב בנקודה הגיאוגרפית שבה אנו מצויים. הספרייה העמוסה במאות ספרים מן המסד ועד הטפחות, לא הייתה מביישת אוצר הספרים של בית כנסת.

לפנינו נשמה, אחת מני רבות, שהרב בלוי השיב מעוון. כשהחליט לחזור בתשובה ולדבוק בתורה, הוא נכנס לעולם הלמדנות בשיא הרצינות: "הייתי רושם לעצמי כל שם של ספר שהרב הזכיר בשיעור. כפעם הבאה שהייתי במרכז הארץ, הייתי נכנס לבני ברק, שם את פניי לחנות ספרים ושולף את הרשימה שהכנתי מבעוד מועד". תחילה נתקל בהרמת גבה. הרשימה שהציג למוכר הספרים הוכיחה כי אין זו רשימה אקראית וכי בעל התשובה הטרי איננו קטלא-קניא.

"אם המוכר היה אומר לי שאזל ספר מסוים, הייתי מיד מגיע למסקנה שמדובר בספר חשוב במיוחד ולכן הביקוש שלו גדול יותר. הפצרתי בו שידאג למלא את החסר עד ביקורי הקרוב במקום בתוך שבועיים".

בעל הבית, כמסתבר, לא רק קנה ספרים אלא גם לומד ומעיין בהם. הקיפולים שאנו מוצאים בשולי הדפים והערות בעיפרון בכתב ידו מלמדים כי האיש הוגה בתורה יומם ולילה. פשוטו כמשמעו. את פרנסתו מצא בתחום המחשוב בשכר מניב שאינו מצריך השקעת זמן יתר על המידה. את כל שאר הזמן הוא מקדיש לתורה. הוא מספר כי בבית הסמוך לן עתה, בשעת צהריים, החברותא שלו. "עשינו משמר כל הלילה". ואת התיבה 'משמר' הוא הוגה בטון ישיבתי לגמרי.

על ערבים בתוכה

קשה להחמיץ את הנחת בפני הרב בלוי למראה תלמידו והקילומטרו התורני שצבר בפרק זמן לא ארוך. אותה חיוניות אנרגטית קורנת מפניו גם כשאנו מלווים שני חקלאים שומרי תורה ומצוות המדריכים אותנו בין השתילים הרכים והחדשים של פטרוזיליה וכוסברה, שישמשו גם הם את סועדי השמיטה בכל הארץ. בכל דיבורו של הרב בלוי ניכרת האהבה שלו לחקלאים שחיים באזור, והרצון שלו לחזק אותם בכל דרך. לקראת שנת השמיטה, הוא מבקש לנצל את ההזדמנות להשמיע באוזנינו קריאה גדולה: "עם ישראל צריך לפרגן כמה שיותר לחקלאים שלו! זה נכון בכל השנים, אבל נכון עוד יותר בשנת השמיטה. גם אם עגבניות שגדלו בארץ קצת יקרות יותר, שווה להשקיע עוד קצת! החקלאים האלו מפריחים את ארץ ישראל עבור כולנו, ואנחנו צריכים להיות ערבים להם.

"מבחינת השמיטה, הרי שגידולי הערבה הם הפתרון המוצלח ביותר, והמקובל ביותר על כל נותני הכשרות. במקום לצרוך סחורה גידולי נכרי של אויבינו מעזה, אפשר וצריך לקנות פירות וירקות מהערבה, שמצד אחד שייכים לארץ המובטחת, ומצד שני המעמד ההלכתי שלהם הוא פשוט יותר לכולי עלמא. השמיטה היא ההזדמנות הגדולה לקדם את החקלאות בערבה!"

בטרם פרידתנו משטח החממות, פורץ הרב בלוי בריקוד, ואילו מצטרפים שני החקלאים, הזורעים בדמעה, וגם אנחנו, האורחים. "ופרצת, ופרצת", קורא הרב בלוי ומוחא כף, "ימה וקדמה צפונה וגבה, ימה וקדמה צפונה וגבה". ותוך כדי ריקוד אינך יכול שלא

שער העיר ראש חודש אלול

19 שנה לסיבוב שערים

יום ראשון ל' באב

18:30 התכנסות ברחבת הכותל 19:00 יציאה לסיבוב שערים

www.sivuvshearim.co.il

שאלת הגבול הדרומי מזרחי של ארץ ישראל

הרב משה בלוי

מקצה דרום ים המלח ועד למפרץ אילת משתרע עמק הערבה ובו יישובים חקלאיים רבים בשלושה מועצות אזוריות שונות: המועצה האזורית 'תמר' או 'ערבה צפונית', שבה המושבים החקלאיים נאות הכיכר ועין תמר. לאחר מכן, מנחל צין בערך, מתחילים יישובי המועצה האזורית 'ערבה תיכונה': עידן, עיר אובות שהיא לא בדיוק יישוב רשמי, עין חצבה השייך מוניציפלית למועצה האזורית תמר אך נכלל גיאוגרפית ביישובי הערבה התיכונה, חצבה, עין יהב, ספיר, צופר, צוקים, פארן ופונדק 101 של כושי רימון.

ביישובים עידן, חצבה ועין יהב יש שטחים חקלאיים משני צידי 'נחל ערבה' הזורם מדרום לצפון, כך שישנם גידולי הצד המערבי של נחל ערבה וגידולי הצד המזרחי שלו. גידולי המושב פארן נמצאים דרומית לנחל פארן.

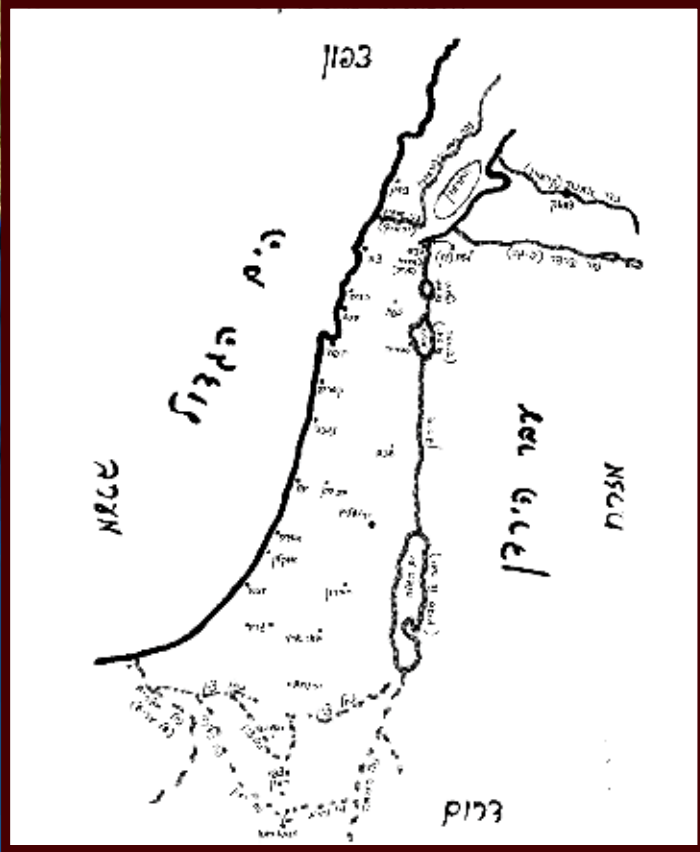
מצומת 'באר מנוחה' מתחילים יישובי המועצה האזורית 'חבל אילות' עד העיר אילת. באזור יהל עובר קו המעלות 30 (קו רוחב המציין עד כמה נקודה על פני כדור הארץ נמצאת מדרום או מצפון לקו המשווה). יהל נמצא קצת צפונית לו.

הוויכוח המרכזי בין ועדות השמיטה הוא כזה: על כולם מוסכם שקצה ים המלח הוא הקצה הדרום-מזרחי של ארץ ישראל ההלכתית, אך הוויכוח מתחיל ביחס לשאלה מאיזה קצה מתחיל הגבול, האם מהקצה המזרחי של ים המלח או מהקצה המערבי.

הוויכוח ממשיך בשאלה כיצד מתעקל הגבול, האם הוא ממשיך לרדת דרומה לקו ה-30 דווקא, כך שרק דרומה ממנו הם גידולי הערבה הדרומית המוכרים כיבול חו"ל, כלומר מלוטן דרומה, או שגם קצת קודם. אזור יהל עצמו כבר נקרא ערבה דרומית, כאשר הגבול מסתיים בנחל יעלון או בנחל יהל ומשם ממשיך מערבה, כך שגם שטחי יהל הם יבולי חו"ל למרות שהם קצת מעל קו שלושים המעלות.

ישנן שיטות שעוד קודם לכן מסתיים הגבול הדרומי, בנחל פארן, כך שכל מה שדרומית לנחל פארן זהו חו"ל, וממילא כל יבולי מושב פארן הם יבולי חו"ל. ויש דעות שגם כל מה שמזרחית לנחל ערבה בעין יהב הם בכלל יבולי חו"ל.

להלכה ולא למעשה דעת הרב קנייבסקי (דרך אמונה ב') שנחל צין זהו הגבול הדרומי. להלכה ולא למעשה ישנן שיטות הרואות בנחל ערבה כולו את הגבול המזרחי-דרומי עד חיבורו לפארן. ריבוי שיטות ישנן גם בקרב רבנים נוספים, האם הגבול הוא עד פטרה היא רקם לפי יוסף בן מתתיהו, ואולי עד אילת, ואולי אפילו עד ים סוף בדרום חצי האי סיני. "נהרא נהרא ופשטיה" וכל אחד יעשה כדעת רבותיו, והאמת והשלום אהבו.

מפת גבולות הארץ פרי עטו של רבי חיים קנייבסקי, מתוך ספרו דרך אמונה חלק ב'. בשולי הגליון מעיר הרב כי הדברים היו למראה עיניו חמיו, הרב אלישיב זצ"ל, ששיבח את מהלך הדברים אך לא הסכים עם המסקנה, ונימוקו עמו

נשמה של יהודי קשווה לארץ ישראל. הרב בלוי ובנימין ליפקין

הבעל שם טוב

בעל רבני שמהה
התחבובת בונים
שלום מפשיסהה

רבני
אבנהם
המלאך

הזקן

מיליוענסק

רבני אהרן מקרליץ

הבעש"ט בירושלים

תואר שני M.Ed. בנתיב חסידות

בתוכניות חינוך יהודי והוראת מחשבת ישראל
במכללה האקדמית הרצוג

- מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
- סיורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
- מפגש עם מיטב המרצים בתחום
- מסע לערש החסידות במז'בוז', ברסלב, אומן, ברדיטשוב ועוד
- המסע יתקיים בתחילת קיץ תשפ"ב

אפשרות
ללימודי ערב

מספר
המקומות מוגבל

שנת לימודים אחת
בקמפוס ירושלים

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 073-3742354 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

הרב מנחם בורשטיין | ראש מכון פועיה

הקפסולה שהצילה את המצב

לפני מספר שנים יצא לי לסייע לאחת מחברות התרופות הגדולות בעולם, (לבקשת הרבנות הראשית) בהשגת כשרות לפסח עבור תרופה מסוימת. תרופה זו הייתה בלעדית להם שנים רבות, אך בחלוף השנים הם איבדו את הבלעדיות וישנן תרופות מתחרות.

הבעיה הייתה שהתרופה של החברות המתחרות הייתה כשרה לפסח, ואילו התרופה של חברה זו, שיש בה טעם, לא הצליחה לקבל הכשר לפסח. החברה חששה שמשמשי התרופה שלהם, יעברו לכבוד פסח לתרופה המתחרה ו'ישכחו' לחזור לתרופה של החברה שלהם, והרבנות הראשית נאותה לסייע להם כמו לכל חברה הפונה לבקש כשרות לפסח, והם פנו אלי כרב העוסק ברפואה והלכה. לאחר שחתמתי על סודיות, איפשר לי מנכ"ל החברה לראות את רשימת הרכיבים וראיתי שמאד מורכב להתיר זאת לפסח.

פניתי אל מו"ר הרב מרדכי אליהו זצ"ל, והוא אמר לי שניתן להתיר זאת לפסח רק אם יכניסו את התרופה לקפסולה כשרה לפסח, כך שהחיר לא יהנה מטעם התרופה. ואכן, אותה חברה סידרה שיהיה ניתן להשיג בבתי מרקחת קפסולות שהן עצמן כשרות (ולא עשויות, לדוגמה, מג'לטין בעייתי) ובפרט כשרות לפסח.

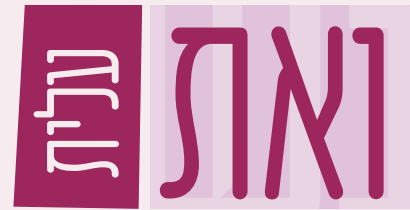
במסגרת עבודתנו במכון פועיה, יוצא לנו לעסוק, לא מעט, בענייני כשרות שונים. זאת כיוון שבעולם של פוריות ורפואת נשים וכיו"ב, מצויים סוגים רבים של תרופות שונות ועולה שאלה ביחס לכשרותן. בנוסף, אנו משתדלים לרכז ולחקור גם עניינים של רפואה משלימה שכוללת לקיחת ויטמינים שונים. כדי להורות בעניין כשרות תרופות וויטמינים, הדבר מחייב בקיאות הלכתית וידע מציאותי-רפואי. נזכיר כאן כמה דברים לגבי תרופות בעלות טעם מר (לגבי תרופות בעלות טעם שאינו מר זה נדון בהודמנות אחרת).

להלכה, יש אפשרות, בשעת הצורך בהיתר של רב, ליטול תרופות שטעמן מר, כיוון שאף דבר שעשוי מחומר שאינו כשר, אם טעמו פגום לגמרי והוא מעורב עם דבר היתר - מותר לאוכלו. בנוסף, המציאות ברבים מהחומרים הרפואיים היא שבהליך הכנתם הם עוברים תהליך כימי בו הם משתנים לגמרי, ובשלבם אלו אינם ראויים למאכל אדם כלל, דבר המהווה סיבה נוספת להקל.

בפוסקים מצאנו שיש להקל מהסיבות שהוזכרו אצל נוטלי תרופות אלו בכך שהם הם בדרך כלל אנשים שנחשבים 'חולים', לפחות בגדר 'חולה שאין בו סכנה'.

לגבי ויטמינים, הדבר מורכב יותר. שכן פעמים רבות הן ניטלים גם על ידי בריאים. בריא שרוצה ליטלם עליו לברר את כשרותם, או לשאול רב האם ניתן לקחתם. למעשה, כשהם מגיעים בצורה של כדורים וכד' שטעמם פגום, אם הרופא הורה ליטלם כדי לא להגיע למצב של חולי - מותר לקחתן, כגון: ברזל לנשים בהריון או לאנשים הסובלים מאנמיה, למניעת החמרה במצבם. וכל שכן כשמדובר בחולה ממש (אפילו אין בו סכנה), שמתר לקחתן, אחר פסיקה הלכתית אישית.

הדיון שעסקנו בו התמקד בכשרות תרופות, לכבוד פרשתנו העוסקת בכשרות המאכלים. דיון נוסף המצוי אצלנו מדי שנה - הוא באשר ללקיחת התרופות בפסח, הכוללת שאלות והבטים נוספים - ובהודמנות נשתדל להרחיב בכך ב"ה.

יעל קבסה | YAELKAB@GMAIL.COM

אנחנו רוצים תוכניות ריאליטי

יש לי חברה שהיא חוזרת בתשובה כמוכן המקובל של הביטוי: עזבה את אורח החיים החילוני והתחילה לשמור מצוות. הכרתי אותה כשכבר אימצה את דרך ההלכה והיתה נראית דוסית לכל דבר, ולקח לי זמן להאמין לה שהיא לא גדלה בבית דתי.

אני שוחרת הרפתקאות מעניינות, ומדי פעם כשנפגשנו ניסיתי לתחקר אותה: איך חזרת בתשובה? מתי התחולל השבר הזה בחייך שגרם לך להכיר את הבורא, לעשות שינוי כל כך משמעותי ולהשתעבד למצוות? אבל היא לא שיתפה פעולה עם התחקיר, וכל הזמן התחמקה והעבירה נושא.

עד שפעם אחת היא החליטה לענות:

"מה את רוצה לשמוע, יעל? שהייתי כוכבת ילדים ומאסתי בעולם הזוהר? שטיילתי במזרח ואלוקים הכריק לי באמצע איזה טרק? שנפלתי לסמים?"

"צר לי לצער אותך: הייתי בחורה רגילה, גדלתי בבית טוב עם אידיאלים וערכים, ממש לא בית של הבל וריקנות. התשובה שלי הייתה ממקום טוב ומלא, ורציתי להתקדם עוד."

"אמנם היה שלב בדרך שעשיתי בו שינויים חיצוניים ואימצתי הרגלים והנהגות, אבל התשובה שלי לא הסתכמה בצעד הזה. מאז שנהייתי דתיה - חזרתי אלף פעם בתשובה. כל פעם התקדמתי עוד סנטימטר. ולמה זה לא מעניין אותך?"

"למה אנשים מחפשים לשמוע רק על מסעות חוצי-יבשות? הרי התשובה מתחוללת פנימה, בתוך הלב שלנו. בשביל מה כל התפאורה והגימיקים? ומה איתך? למה את לא מספרת איך חזרת בתשובה? מי שגדל בבית דתי לא זכאי לעשות תשובה?"

מאז נסתתמו שאלותיי החוקרות. הנטייה שלנו לחפש חוזרים בתשובה עם סיפור חיים דרמטי מגלה תפיסה שגויה. אנחנו רוצים תוכניות ריאליטי: אל תביא לי "סתם" סיפור תשובה רגיל, בוא נייצר כאן רייטינג. אנחנו רוצים לראות דם ואש, צלקות על הפנים. זה נקרא שינוי!

הרב קוק אומר שלתשובה יש שני צדדים: תשובה פתאומית ותשובה הדרגתית. אלו סוגים של תשובה, שיכולים להתבטא אצל אנשים עם נטיות נפשיות שונות, או בשלבים שונים של חייהם. וכמו בכל דבר - גם בתהליכי תשובה יש משני הצדדים, במקביל או בטור: שבירה אל מול תיקון, זעזוע פתאומי ודילוג אל מול התקדמות בצעדים קטנים.

מבצע מאוחר להופש האביב! האביב!

מצטרפים וטסים עם אותיות וילדים!
מצטרפים ונכנסים להגלה לטיסה משפחתית בשמי הארץ

ובנוסף, למצטרפים עכשיו -
סט הספרים האהוב של נדב נוה
'החיים על פי יוני' במתנה!!!

חדש!

**הרצול מצטרפים וטסים, טיסה משפחתית - 3 בני משפחה

*המתנה בתחומיות לשנה | *המתנות להמחשה בלבד

בין הכותבים: שי צ'רקה עם קומיקס "הרצל" | ג'קי ירחי | מושיק גולסט עם קומיקס "המטה השבור" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזנהק | נדב נוה | אתי אלבוים | דובי קייך עם קומיקס "ארתור ובלו" מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי וייעוץ ועוד

הצטרפו עכשיו >> שלחו סמס ל-055-9663035
או התקשרו *8980 | או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

ממה את מפחדת?

סיפור התשובה של רעות / איתי אסמן

אני נזכרת שהלכתי פעם אחת בשבת לבית הכנסת בנתניה, ובדרך עברה לידי קבוצה של נשים דתיות וכמעט הצעתי להן חברות מרוב שרציתי גם. אני במדרשה כמעט שנה, התמלא אצלי החוסר הזה ברוך ה' ואני זוכה להעמיק בהלכות, בספרי המוסר ולקבל מושג אחר על עבודת ה'.

כזמרת, יצא לי להתעסק המון בשאלת שירת נשים, בתקופה שלפני הקורונה הייתי בחזרות עם נגנים לקראת מופע גדול שתכננתי והכל נעצר ברגע אחד. השאלה התעצמה, לא הצלחתי להגיע להכרעה, אבל כן החלטתי להכין את השטח וחיפשתי נגניות. תודה לה' מצאתי נגניות מתוקות ובנינו מופע לאולפנות ומדרשות שכולו סביב התשובה.

לפני כחודש קיבלתי הצעה להופיע בהיכל התרבות רחובות ולפתוח ערב' מול קהל מעורב, זו הייתה הזדמנות שאנשי מפתח מעולם המוזיקה יכירו אותי. בהתחלה אמרתי 'כן' וממש שמחתי אחרי כמה ימים התחילה לי מערכולת בבטן. בייז בתמוז חשבתי על זה כל היום, רציתי לעשות צעד ולקבל החלטה, אבל חיפשתי בטחון. החלטתי להתייעץ עם הרב יהושע וידר. הוא שאל אותי "אם הייתה לך הזדמנות היום להקריב קורבן בבית המקדש, היית עושה את זה?" עניתי שכן, והוא השיב "זה הקורבן שלך". המשפט הזה נתן לי 'בוקס בבטן' ובו זמנית כח עצום. שאני באמת מקריבה. הרגשתי שאני מוותרת על משהו גדול, שאני באמת באמת מקריבה. ה' נתן לי מתנה להפיץ, אבל לא באופן שחשבתי עד היום. אחרי השיחה חשתי הקלה והתקשרתי לבטל את ההופעה.

כמה ימים אחרי, שיתפתי את הזמרת רוחמה בן יוסף בהחלטה, היא התרגשה והזמינה אותי להופיע איתה בבנייני האומה, בכנס של בניין שלם. הרגשתי שה' נתן לי חיזוק להחלטות שלי. מהיכל התרבות לבנייני האומה, ממש מפרגן לא?

המחווה של רוחמה מאוד ריגשה וחיזקה אותי. היא שיתפה את הקהל במסע שלי ובהחלטה לשיר מול נשים, קיבלתי חיבוק גדול ממנה ומכל הנשים.

דברים שננתו לי כוח להתקדם בעבודת ה' - להיעזר באנשים עובדי ה', רגישים לתהליכי חיים שונים משלהם. ההבנה שנחוצה סביבה מתאימה וההבנה שכל שלב שאנחנו עוברים זו הכנה לשלב גבוה יותר עם התמודדויות חדשות.

להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקירוב, נא לשלוח הודעה: 052-5665005

שמי רעות בשארי, בת 31, מורה, זמרת ומוזיקאית מנתניה, בת להורים גרושים מגיל צעיר. המשפחה מצד אבא דתיים, ומצד אמא חילונית. כילדה ניתנה לי האפשרות לבחור היכן להיות בשבתות ובחגים, כאשר כל צד מביא איתו אופי וסגנון אחר. נטיית הלב הייתה לרוב ללכת לצד הדתי, הרגשתי שם את הערך של היחד המשפחתי, בלי מסכים והסחות דעת.

בתקופת לימודי התואר הראשון בחינוך מוזיקלי, נחשפתי לפרויקט 'פנימה' ברמת השרון שאפשר לי להיכנס לעומק היהדות עם לימוד שמתאים לקצב שלי. פעם בסמסטר היינו נוסעים לשבת בירושלים. בכל נסיעה כזאת שמרתי שבת, זה היה לי מוכר מבית אבא. ברגע שיש חברה, קל לי לשמור. בעבר, ניסיתי לבד לשמור שבת, אבל זה היה לי לא פשוט וויתרתי.

אבל ידעתי שמתישו זה יקרה.

באחת השבתות האלה בירושלים, שאלתי את עצמי "למה בעצם את לא מנסה שוב? ממה את כל כך מפחדת?" והחלטתי לשמור את השבת הבאה. יום לאחר מכן התחלתי לתכנן משימות, רשימת קניות, להשיג מיחס, שעון שבת, בישולים... כל מה שצריך לשבת מכובדת ונעימה. הגעתי לשבת בשמחה גדולה, והיא הייתה מדהימה. אחריה החלטתי שאת השבת הבאה גם אשמור, ואחריה שוב, עד שהפסקתי להחליט. לא ראיתי דרך אחרת, אני שומרת שבת.

לפני שנה וחצי נכנסתי לקשר שהוביל אותי לחשוב איך הילדים שלי יחונכו ואיך הבית שלי ייראה לאור השינויים בחיי. ה' דחף אותי לקבל החלטות שלא היה לי אומץ להגיע אליהן לפני כן, כמו שמירת נגיעה וצניעות. התחלתי לקבל על עצמי את העולם ההלכתי. הקשר התקדם טוב והתארסנו.

שבועיים לפני החתונה הקשר נגמר. זה היה משבר גדול עבורי. ולצד כל הכאב והצער הבנתי שאני צריכה להוכיח לה' שאני איתו גם בקושי, שכל מה ש'לקחתי' על עצמי עד אותו רגע, היה ללא תנאים. הרגשתי שהוא מאפשר לי לבחור בו בחירה שלמה. ברגע האמת הייתה סערה גדולה, אבל לאחר מכן אמרתי 'מזמור לתודה' והבנתי שאני, הקטנה, לא מבינה כלום, אני נשענת לאחור, סומכת עליו.

באותו זמן ליוותה אותי הרבנית רחלי בזק, נכדתו של הרב מרדכי אליהו זצ"ל, היא עשתה זאת ברוך וברגישות, היא לימדה אותי מה זו אהבת ה' במתיקות. התייעצתי איתה איך ללמוד ולהתקרב יותר, והיא המליצה לי ללכת למדרשת 'שושנת אביב'.

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

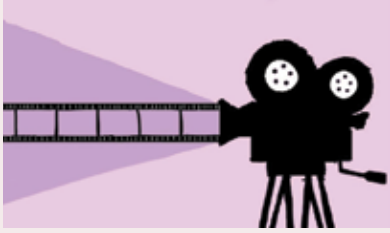
היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

צרכים עם חיוך! קומיקס ילדים "הגיע הזמן" 9 ספרים רק ב-399 ₪* (לא כולל משלוח)

קרן ההפצות של ראש יהודי שמחה להודיע יצא לאור הספר לפרוס כנפיים מחדש במחיר 8 ₪ לספר למטרות הפצה בלבד (לא לחנויות) ניתן לרכוש מינימום 20 ספרים במשרד בירושלים

ראש יהודי' להזמנות: 02-6791122, 052-5665005 | www.roshe.org

כל ההתאהבות הזו, זה לא באמת לאהוב

הכבוד ההדדי (שלב הבסיס) ולא לוקחים את זה הלאה למקום של אהבה ודבקות. מאוד מקובל בעולם הייעוץ היום, לשים המון דגש על הכבוד ההדדי, ללמוד לוותר. מרוב שמוותרים, מוותרים כבר על הקשר, לומדים להסתדר אחד ליד השני. נכון, יש דו קיום טוב, לומדים להסתדר אחד עם השני, לא לדרוך אחד על השני, יש הרבה התחשבות, אבל קשר אין. זה מצב מאוד בסיסי וחלקי, זה לא המצב הרצוי שצריך להגיע אליו. כשיש הרבה כבוד ואין אהבה, זה בפורט נציאל הדרדרות גבוה מאוד, כיוון שאין את הדבק הפנימי שמחבר, שדוחף את הקשר למעלה. כשרק עובדים על השלב הזה ורק לומדים להסתדר יחד, בסופו של דבר, זה מעיק ומכביד. ניתן לראות את זה בקשר שבו לדוגמא: גבר מרצה את אשתו, מתחשב בה, עושה כל מה שהיא מבקשת, מוותר לה.

אבל יש בעיה מרכזית, כיוון שאין פה בנייה משותפת, אין לו מושג מה עובר לה בראש. אין פה שותפות אמיתית. זה רק שלב ראשוני שצריך לעבוד עליו ולתחזק אותו לכל אורך הקשר, אבל זו לא מהות הקשר. זה כמו להיתקע בשלב היסודות של הבניין. אם לא יהיה פה עכשיו קצת דלק בקשר הזה, אז אנחנו עובדים על ריק. חייב להכנס פה מימד של תוכן פנימי, של דבק, של אהבה. מצד אחד לא מקבלים התנהגויות חסרות כבוד, אבל מצד שני את מבינה שאם לא יהיה דבק, אז זה קצת סיופי לעבוד רק על הויתור" סיימתי את דבריי. היו מס' דקות של שקט בחדר ואז אמרה רוזה:

"אז איך מעוררים את האהבה הזו? תעזרי לי"
"קודם כל, הכי חשוב זה להטמיע בתוכנו את התבנית והציור של קשר. תבנית אידיאלית של נישואין מתוקנים. נישואין שמתקיימים שלושת השלבים במלואם. וברגע שיש את הציור אין נראים כאלה נישואין, מתחיל המסע לעברם." ענית לי
"עכשיו אני מבינה מה היתה הבעיה, פשוט ספגתי תבניות מדומיינות על זוגיות שגדלתי עליהן, ניוונו מכל מיני ספרים שהייתי קוראת, מסיפורים שהייתי שומעת. ככה תפסתי שצריכה להיות זוגיות טובה, בלי בכלל להבין אם זה נכון או טוב באמת" אמרה בהתלהבות.
"מעולה. את צודקת. ועכשיו, היכולת שלך להחליף את התבנית הקודמת על זוגיות בתבנית חדשה עמוקה ואמיתית, תשנה את כל המציאות שלך" סיימתי.

"רגע, אבל מה לגבי השלב השלישי?" פתאום נזכרה.
"לשלב השלישי אפשר להגיע רק אחרי שהשלב הראשון והשלב השני מתוקנים. אז אפשר להגיע באמת לדבקות אמיתית, למסירות נפש אמיתית. כי כשאנחנו כבר לא חיים אחד עם השני, אלא אנחנו פועלים כיחידה אחת עם מטרות משותפות. זה ביטוי של המושג הזה: "לצאת מעצמי", לצאת מהתפיסה ומהתובנות שלי, להבין באמת את הצד השני, זה בעצם להגיד שאני מסכימה איפשהו לפנות את עצמי עבור האחר, היכולת לשים משהו לא אני במרכז חיי, זה הדבר היחיד שהופך את הקשר לקשר של אמת."

"איך הכרתם?" שאלתי את רוזה.

"הלכתי לעשות שבת אצל חברה מהמדרשה. מייד שראיתי אותה, ידעתי שמצאתי את האחד. הרגשתי את זה כמו בסרטים, ממש אהבה ממבט ראשון" אמרה רוזה בהתרגשות. "אבל זה מה שהיה פעם. עברו כבר 20 שנה. הוא כל כך משעמם אותי, שלא לדבר שאין בכלל זכר לניצוץ שהיה. אני לא מצליחה לייצר שום שיחה איתו, הוא פשוט בנאדם משעמם. תוסיפי את זה שהוא לא יודע לחזור, לא מעניין ולא יוזם כלום הנה, קיבלת תמונה של המציאות שלי. אני שואלת את עצמי: מה? למה? למה שככה ייראו כל החיים שלי? זאת הזוגיות שמגיעה לי? אז הגעתי למסקנה, שזה כבר לא זה, צריך לפרק את החבילה. עדיף שאמצא לי בעל מתאים יותר, אחד שידע לחזור אחריי ושידע לרגש אותי" אמרה רוזה בנחרצות
"תקשיבי רוזה, אני לא רוצה חלילה לקחת לך את הבחירה, תעשי מה שאת חושבת, אבל חשוב לפני ההחלטה הכל כך משמעותית הזו, שתנסי להבין משהו בסיסי בהקשר לזה " אמרתי
"מה יש פה להבין? זה מה שאני מרגישה, זה מה שהלב שלי אומר, הלב לא טועה " התחילה להתגונן.
"רוזה, שתפי אותי, מאיפה את יודעת איך זוגיות צריכה להראות?" שאלתי.

"ראיתי את זה בכל מקום, רואים את זה בעולם דרך הסרטים הספריים, שומעים מאנשים שבאמת זכו באהבה ובורכו במזל שיש להם אהבה ממש כמו בסרטים" התחילה להסביר רוזה.
"אני חושבת רוזה, שהתבנית שבה את תפסתי נישואין וזוגיות, היא תבנית מדומיינת מכל מיני ספרים שקראת או סיפורים ששמעת. על מנת להיות בזוגיות טובה באמת, את צריכה לייצר לעצמך תבנית חדשה, ציור חדש, של מבנה נכון של זוגיות. בשביל לייצר זוגיות בריאה, על בני הזוג לעבור 3 שלבים בזוגיות:
שלב ראשון: שלב הכבוד ההדדי - זה שלב הכולל נתינת מקום, התחשבות וויתור.
שלב שני: שלב האהבה - זה שלב שבו מייצרים תוכן פנימי, מזרימים דלק לקשר.
שלב שלישי: שלב האחדות - זה שלב שבו מתקיימת מסירות נפש מלאה בין בני הזוג - והיו לבשר אחד" התחלתי להסביר לה.
"איפה אני נמצאת? באיזה שלב?" קפצה רוזה.

"אפרט לך ואתן לך בעצמך להבין באיזה שלב את נמצאת.
היום, מה שמקובל בעיקר במגזר החילוני ומתחיל להתפשט גם למגזר הדתי, זה קודם כל לחוות את שלב האהבה (מדלגים על שלב הכבוד), מחפשים זוגיות רק אם מתאהבים, רק אם יש את הריגושים האלה. הבעיה העיקרית פה, זה שהרבה פעמים רק מנסים להגביר את מצב האהבה ולא מטפלים במצב הבסיס שהוא הכבוד. דבר זה גורם למערכת (במידה והיא ממשיכה להתקיים), לפתח סוג של רק-בון, כיוון שאין יכולת לאחוז באהבה בלי הבסיס של הכבוד. האהבה הזו שמרגישים לפני שיש בסיס של כבוד, כל ההתאהבות הזו, זה לא באמת לאהוב. זה בעיקר לתת לעצמך חוויות, לעשות כל מיני מניפולציות להרגיש אהוב. יש זוגות, ששמים את כל הדגש על

התנוועדות
התנוועדות

הרב שמואל סלנטצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

תחרות שתיה

כוס ועוד כוס ועוד כוס, אלי ויזל VS הרבי מליובאוויטש, מי לדעתכם ניצח? < מכונת זמן יש רק בסרטים, אבל אין צורך לחזור שנים אחורה: אנחנו יכולים להתרגש מחדש, לפתוח את הלב להשתוק ולהיות עם ברק בעיניים! < ומה הייתם עונים לבעל תשובה ששואל למה עכשיו הכל קשה, הרי לפני שהוא חזר בתשובה החיים זרמו בקלות!

בוידניץ כי אם בליובאוויטש".

"אז נעשה כמו בליובאוויטש" אמר הרבי.

"ומה עושים בליובאוויטש?" שאל ויזל,

"אומרים לחיים" השיב הרבי.

"גם בוידניץ" הגיב ויזל.

הרבי הורה לרב גרונור לתת כוס מלאה של משקה לאלי ויזל והוא בפיקחותו אמר לרבי: "בוידניץ המנהג הוא שלא אומרים לחיים לבד"...

"גם בליובאוויטש".

הרבי נטל כוס 'משקה' בידו ויחד הם אמרו לחיים.

הטקס עוד לא תם. משסיימו את הכוס הזו, הרבי פנה לאלי ויזל ושאל: "בוידניץ מסתפקים בכוס אחת?"; "לא" השיב ויזל, "בוידניץ כוס אחת איננה אלא כטיפה מן הים!"

שוב הורה הרבי לרב גרונור למזוג כוס לאלי ויזל וכוס עבורו, והם אמרו לחיים...

לאחר שתיית כוס זו אלי ויזל כבר החל חש את אדי המשקה שעלו למוחו, אך הרבי לא מיהר להרפות ושאל: "בוידניץ ממשיכים עד הסוף או עוצרים באמצע הדרך?"; "ממשיכים עד הסוף" פסק ויזל.

והרב גרונור מזג את הכוס השלישית...

כעת פנה הרבי אל אלי ויזל שמעיד שהיה די מטושטש, ואמר בקול ובפנים אהבות: "אלי ויזל, אני רוצה לברך אותך! במה אברך אותך?" אלי ויזל שתק והרבי איחל לו: "ייתן לך ה' את הכוח להתחיל מההתחלה ולבנות הכל מחדש!"

כוונת הרבי בברכתו הייתה ברורה, הוא איחל לאלי ויזל שעל אף הזיכרונות הנוראים, ימצא בעצמו את הכוח להתחיל, לבנות את

מליובאוויטש... ומעשה שהיה כך היה:

הסופר ואיש ההגות הידוע אלי ויזל, בא מהעיר מונקאטש ובצעירותו השתייך לחסידות ויזניץ. השואה זעזעה אותו ובמהלכה הוא עזב את דרך התורה ואף החליט שלא יתחתן לעולם. כשהוא נכנס לרבי בפעם הראשונה הוא שיתף בתחושותיו ואמר: "איך אפשר להביא ילדים לעולם רע ואכזר כשלנו? איזו אחריות זו! לא אעשה זאת!"

הוא ידע שפרויקט החיים של הרבי הוא להדליק את נקודת היהדות שבכל יהודי ולקרבו לתורה ומצוותיה, ולכן ויזל הזדרז להצטרף: "רבי, אני חסיד ויזניץ ואני לא מתכוון להשתנות". המסר אותו הביע בצורה דיפלומטית היה - 'רבי, אל תשפיע עליי לשמור מצוות'. למשמע הדברים הגיב הרבי: "נו, העיקר שאתה חסיד!"

כשנה אחרי אותה יחידות הגיע אלי ויזל להקפות של שמחת תורה אצל הרבי, שהתקיימו באולם הגדול בו הצטופפו אלפי אנשים שהיו לדבוקה אחת ממש. השמחה הרקיעה שחקים ובשיאן של ההקפות עמד אלי ויזל על יד בימת הרבי והרבי אמר לו בחיוך: "יפה מאוד שחסיד ויזניץ בא לראות איך בליובאוויטש עושים הקפות" (אמירה שהתכתבה עם הצהרתו מהיחידות ההיא).

"כן - אמר אלי ויזל - עכשיו אנחנו אכן לא

בשבוע שעבר דיברנו על כך שחייבים להתחדש, אבל איך עושים את זה? הלאו מטבעו של עולם ההרגל עושה את שלו, והשנים שעוברות גם הן 'מייבשות' אותנו בתהליך הדרגתי אך קבוע. כיצד אפוא נתמודד עם כוחות טבע אלה ונשמור על הלהט? האם שחיקה איננה גזירת גורל?

אז לפני שנעבור ל'איך', נתחיל בהבטחה ובסיפור.

ההבטחה מופיעה ב'חזון העצמות היבשות'. הקדוש ברוך הוא אומר ליחזקאל "הינבא על העצמות האלה ואמרת להם, העצמות היבשות שמעו דבר ה'... ונתתי בכס רוח וחיים!". לנבואה הזאת פרשנויות רבות, ולענייננו העצמות היבשות הם כל היהודים שאיבדו את החיות, את הלהט ואת התשוקה בעבודת ה'. הרצון העז לחיות את החיים, לכבוש את העולם, וגם לכבוש את הנפש הבהמית ולכבוש פסגות לכבוד הקדוש ברוך הוא - התייבש, ומה עכשיו? ונתתי להם גידים והבאתי עליכם בשר ונתתי בכס רוח וחיים וידעתם כי אני ה'". הקדוש ברוך הוא מבטיח לנו תחיית המתים! אפשר להתלהב מחדש, ובטוח שנתלהב מחדש. הלב יתעורר, הברק בעיניים יתעורר, ועבודת ה' תחזור להיות הדבר שמסעיר אותנו יותר מכל!

והסיפור הידוע, אבל המתוק כל כך, הוא על 'תחרות השתיה' של אלי ויזל עם הרבי

על שמירת כשרות ועל שמירת שבת? לפני שחזרתי בתשובה החיים היו קלים בהרבה! "חשבתי" - המשיך להתלונן - "שאניח תפילין, אלמד תורה ויפתחו לי שערי הקדושה, הכל יאיר אצלי ויעשה מתוך חשק, חיות וקלות! אך המציאות היא שהכל יבש ואני עושה את הדברים בקבלת עול".

שאל אותו הרבי, "מה התחביב שלך?" "ציור", השיב.

"מי הצייר שאתה הכי אוהב?" "פיקאסו". "ומה הציור של פיקאסו האהוב עליך?" והוא נקב ביצירה מסוימת ותיאר אותה.

"כמה שווה ציור זה להערכתך?" ובעל התשובה שעקב אחרי יצירותיו של פיקאסו, ידע לומר שהציור נמכר במכירה פומבית בסכום אסטרונומי של כעשרים מיליון דולר!

"הציור שתיארת" - המשיך הרבי - "הוא מחזה שפיקאסו ראה ואחר כך הטיב לציירו במחולו. אם צלם מקצועי היה לוכד במצלמתו את הרגע אותו צייר פיקאסו, כמה הייתה שווה התמונה שלו?" שאל הרבי, ובעל התשובה השיב: "25 סנט מן הסתם".

"עם כל כישורו של פיקאסו", המשיך הרבי בחותרו למסר אותו ביקש ללמדו, "ללא ספק התמונה הייתה נאמנת יותר למקור. בתמונה אין סטייה ולו הקטנה ביותר מהמציאות, אף על פי כן אתה אומר שהשווי של התמונה זניח בעוד שהציור נמכר בסכום עצום שכוז, מה ההסבר ל'סתירה' הזו?"

"אלא שאת התמונה תיעדה מצלמה, מכשיר דומם וחסר יכולת הבעה כלשהי. אין בתמונה השקעה של אדם. הצלם לא יצק לתוכה את רגשותיו, אלא תיעד את המציאות כמות שהיא. פיקאסו לעומת זאת, הכניס בציור את כל נשמתו. הוא לא שאף לשקף את המציאות האובייקטיבית, אלא לשקף את הרגשות שהתעוררו אצלו אל מול מה שראה. בציור המדובר מצוירים זקן, אישה וילדים. פיקאסו ראה בזקן את דמות אביו, באישה את דמות אשתו ובילדים את ילדיו... הוא הכניס את אבא שלו, את אשתו, את הילדים.

"אילו הכל היה בקלות, היית מפיך תמונה מדויקת, אך אתה לא היית חלק ממנה והיא לא הייתה חלק ממך ושוויה היה אולי 25 סנט... דווקא היגיעה, הקושי, המלחמה - הם שעושים את עבודתך לבעלת ערך שערכה לא יסולא בפז!"

נדרשת לשלב בין ניגודים. בעוד הנשמה שרויה תחת כיסא הכבוד היא נמצאת בסביבתה הטבעית ונהנית מזיו השכינה. גם כשהעובר נמצא בבטן אימו, הוא נהנה מתנאים אופטימליים.

ואז הוא מגיח לאוויר העולם ומתחילות ההתמודדויות. היהודי הנמצא בעולם, נדרש להתמודדות רגע רגע עם יצרו ועם עולם השקר שסביבו. הוא נושא בתוכו אגו, תאוות כבוד, מחשבות שליליות ועוד. ה'צמח צדק' הסביר פעם שבכיוו של התינוק עם בואו לעולם הוא בגלל המעבר החד בין מצב בו הוא לומד תורה בבטן אימו, למצב שבו חושך העולם והניסיונות שהוא מזמן מאיימים לטורדו.

והשאלה העולה מאליה היא בשביל מה כל זה? לשם מה ירדה הנשמה למטה?

אלא שעם כל מעלת הנשמה בהיותה ב'היכל הנשמות', היא נמצאת שם במצב סטטי ותפקודה הוא כתפקוד של רובוט. אין לה כל התמודדות, היא לא נדרשת לגבור על קושי כלשהו והכל 'בא לה טבעי'. כמו ילד שחוסה בסינר של אמא שלו...

הנשמה יכולה להתרומם באמת, דווקא בבואה לעולם הזה. כשהנשמה נתקלת בניסיון ועומדת בו בגבורה, היא מגלה את חוסנה; והניסיון נעשה לה 'נס' ודגל המרים אותה למדרגה גבוהה מזו בה הייתה קודם לו. זו הסיבה שהמלאכים והנשמות בעודם למעלה מכונים "עומדים", ואילו הנשמות למטה נקראות "מהלכות".

זה שהמלאך והנשמה למעלה עומדים בכיטול מוחלט לבוראם, זה מובן מאליו. הלוא הם רואים בכיורו את השכינה וכיצד אם כן לא יתבטלו אליה? משום כך הם לא זוכים להתרוממות כלשהי בשל התבטלותם. אך יהודי החי פה בעולם, אשר צריך לעמול בשביל לחוש קדושה ולהרגיש אלוקות, הוא זכאי "להליכה", להתקדמות והתרוממות על הצלחתו בהתמודדות! דווקא הסתר העולם הוא שהופך את העבודה לבעלת ערך ומשמעות.

יש סיפור מעניין, על בעל תשובה שנכנס לרבי ושאל: "למה הכל צריך להיות קשה כל כך? למה אני צריך להילחם בעצמי,

ביתו ולקומם את חייו שיושתתו שוב על קיום תורה ומצוות, לא רק קשר בלב, אלא במעשה ממש.

אלי ויזל מספר כי הסיטואציה והברכה הלבבית של הרבי "לבנות הכל מחדש", הדליקו אותו והחזירו לו את יצר החיים בכל תוקפו! הוא התחתן, נולד לו ולאשתו בן ושמו אלישע על שם סבו, אביו של אלי ויזל.

אז בואו נגיד לחיים! שה' ייתן לנו את הכוח להתחיל מהתחלה, להתחדש למרות שהתיישנו; להתלהט למרות שהתייבשנו, למרות מה שחווינו ולמרות הקשיים הניצבים בדרךנו!

ישנה אמרה חכמה לפיה כשאתה באונייה, אינך יכול לשנות את כיוון הרוח, אך אתה יכול להטות את המפרש... את השנים לא ניתן להחזיר אחורה, שכן מוכנת זמן היא עדיין בגדר מדע בדיוני. יחד עם זאת, אנו יכולים לשנות את עצמנו, את הכיוון אליו אנחנו מובילים את עצמנו. להתחדש! להתחבר לילד שבתוכנו!

אחת הדרכים הטובות ביותר לשמר את ה'טריות' של הלב שלנו, היא בפעולה והשפעה על אחרים. כאשר אתה עמל להדליק ניצוץ של יהודי אחר, אתה מבעיר אגב כך את הנשמה שלך. כשאתה מארח יהודי ששומר שבת בפעם הראשונה, אתה קולט שאין כמו השבת! כאשר אנחנו באים במגע עם בעל תשובה טרי, אנו נרביקים מבלי משים בלהט שלו ובהתלהבותו לנוח יופיים ואורם של חיי תורה ומצוות!

הרבי ביקש פעם לשלוח אברך צעיר לשליחות במדינה נידחת בעולם, והוריו של האברך לא היו שלמים עם זה. לאחר שהם נכנסו לרבי והעלו טענות שונות לגבי שליחותו של בנם לאותו מקום, אמר להם הרבי כך: "אם אתם סבורים שאני דורש מבנכם להקריב את עצמו עבור יהודי אותו מקום, דעו לכם שטעות בידכם. לא פחות משאני שולח אותו בשבילם, השליחות תהיה לתועלת עבורו!"

דרך נוספת ועיקרית להתחדש, היא להזכיר לעצמי מה אני עושה כאן בכלל, בשביל מה אני חי? החל מירידת הנשמה לגוף היא

03-9543349
daatri@yadsarah.org.il

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי
מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות
וטיפולים **חינם**

האם הצלחה בחיים היא תוצאה של הבחירות והפעולות שלי, או שזה רצון ה' בלבד?

ההצלחה בחיים תלויה בשלושה ממדים: האחד, שהקב"ה מנהיג את עולמו ונותן לכל בריה את מידתה ואת גורלה. כל אחד נולד למציאות מסוימת שלא הוא בחר בה ועם כישורים מסוימים, ואלה משתנים בין אדם לאדם.

הממד השני הוא שעל פי מעשה האדם, הוא זוכה לשכר בעולם הזה או נענש. ולכן מי שבאותו לו צרות ואינו מפשפש במעשיו, נוהג באכזריות ובדרגה מסוימת של כפירה בהנהגה האלוקית.

הממד השלישי הוא קביעת רבותינו שמי שנהנה מיגיע כפיו גדול אפילו מירא שמייס. אלא שגם יגיע כפיו צריך שתהיה בו סייעתא דשמיא, ועל זה אומר הכתוב "למען יברכך... בכל מעשה ידך", כלומר שברכת שמייס היא המצליחה והמברכת את מעשי ידיו של האדם. ובכך יש דרכים שונות בין רבותינו המרבים יותר בחובת ההשתדלות, לבין אלה המדגישים את חובת הבטחון.

מה עושים כדי להילחם בציניות?

יש דרך צינית להילחם בציניות וזה לעשות ממנה צחוק, לא לקחת אותה ברצינות. ודרך זו טובה לאנשים שפוגשים ציניות בחוץ, כמו שמוכא ב'מעשה מחכם ותם' של רבי נחמן מברסלב. התם היה איש עם מעט שכל וכשרונות, והליצנים היו לועגים לו. רבי יהיה מכניס בפיו את המילים הנפלאות: "מה יהיה כשתהיה חכם ממני? הלא אזי תהיה שוטה, כי מה אני נחשב; וכשתהיה חכם ממני, אדרבא, אזי תהיה שוטה!". וכל אחד רואה שיש פה חכמה עמוקה ודקה עם תמימות זכה וטהורה. וזו דרך נפלאה.

הדרך הפשוטה יותר היא לשאול מה כן חשוב באמת, ולברר אם הריקנות שהציניקן חושף בחדות עוקרת באמת את הכל, או שרק הציניקן עצמו נשאר מרוקן; מפני שהציניות שלו היא רעל שמבטל את המשמעות העמוקה של כל מעשה טוב, קטן וגדול. כשאנחנו חושבים ברצינות מה באמת חשוב, לא נותר מקום לציניות.

מה לעשות שאני לא תמיד מצליחה לרצות לשאוף גבוה?

השאלה סותרת את עצמה, מפני שאם לא היית רוצה לשאוף לעלות מעלה מעלה, בוודאי לא היית שואלת. השאלה מעידה כאלף עדים שאת כן רוצה.

אלא שהמושג 'רצון' הוא רב שכבתי, יש רצון כללי שלא ממלא את כל האישיות ולא מצליח להניע את כל המנגנונים של ההתנהגות המעשית שלנו, ואז נראה לנו כאילו אין לנו רצון בכלל. אך אין זו האמת, משום שהרצון הזה חבוי במעמקים, ועצם הרצון להיזכר בו מעיד על מציאותו.

ככל שאנו נזכרים ומאמינים בו יותר, וגם נותנים לו מרחב גדול יותר בתוכנו, כלומר עוסקים בהכרה עד כמה אנו באמת רוצים ועד כמה הרצון הזה הוא עיקר האישיות, ורק החוץ משיכח אותו מאיתנו, כך התעוזה של הרצון נעשית יותר תקיפה. וכך אמר מרן הרב קוק בספרו אורות התשובה, שהרצון הטוב הוא הכל, וכל שאר הכשרונות אינם אלא מימוש של הרצון.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברושטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך • לפרטים: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסינות

אחרי לתל אביב?

ישראל:
בזמן א"א לאהוז,
אהאמין זאקרה

אם בוערת בלבכם אהבת ישראל
ואש יוקדת לתורה,
הצטרפו לפרויקט השליחים
של ראש יהודי בת"א.

ליווי והכוונה • בית מדרש
לשליחים פתוח לכל מי שרוצה
להכשיר עצמו לשליחות בתכנית
ייחודית בימי ד' אחה"צ בת"א

מורה:
לא צמייני
שנתיה משמעותיים
אז כך הרצה אנשים

משפחת זעירא, 4 שנים בעיר. ללא הפסקה

מלגות
למתאימים

לפרטים ולתרומות: ראש יהודי 03-5255355, 052-7244465